II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/328

af 24. februar 2021

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (»grundforordningen«) ([1]), særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Gældende foranstaltninger

(1) Ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 ([2]) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer (»GFR«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Tolden blev baseret på skadestærsklen og varierede mellem 7,3 % og 13,8 %.

(2) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 ([3]) ændrede Kommissionen efter en antisubsidieundersøgelse og en delvis interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne den oprindelige antidumpingtold til satser på mellem 0 % og 19,9 % og indførte en supplerende udligningstold på mellem 4,9 % og 10,3 %:

(3) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/724 ([4]) forlængede Kommissionen antidumpingtolden med yderligere fem år efter en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne.

(4) De deraf følgende kombinerede udlignings- og antidumpingforanstaltninger varierer derfor fra 4,9 % til 30,2 %.

(5) Der er også indført foranstaltninger over for importen af GFR med oprindelse i Egypten. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/870 ([5]) indførte Kommissionen efter en antisubsidieundersøgelse en endelig udligningstold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Egypten. Tolden blev baseret på subsidieringsniveauet og var på 13,1 %.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT L 67 af 15.3.2011, s. 1.
([3]) EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22.
([4]) EUT L 107 af 25.4.2017, s. 4.
([5]) EUT L 201 af 25.6.2020, s. 10.

1.2. **Indledning af en udløbsundersøgelse**

(6) Den 17. december 2019 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en udløbsundersøgelse af importen af GFR med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (»indledningsmeddelelsen«) ([6]).

(7) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en anmodning om fornyet undersøgelse, som blev indgivet af European Glass Fibre Producers Association (»APFE« eller »ansøgeren«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 50 % af den samlede EU-produktion af visse varer af endeløse filamenter af glasfibervarer. Anmodningen indeholdt beviser for sandsynligheden for fortsat subsidiering og fortsat og fornyet skade for EU-erhvervsgrenen, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(8) Før indledningen af antisubsidieundersøgelsen meddelte Kommissionen den kinesiske regering (»GOC«) ([7]), at den havde modtaget en behørigt dokumenteret anmodning og indbød GOC til konsultationer i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7. GOC svarede ikke, og der fandt derfor ikke konsultationer sted.

1.3. **Den nuværende undersøgelsesperiode og den betragtede periode**

(9) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2016 frem til udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode (»den betragtede periode«).

1.4. **Interesserede parter**

(10) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden specifikt ansøgeren, GOC, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(11) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Der blev imidlertid ikke anmodet om høringer.

1.5. **Stikprøveudtagning**

(12) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 27.

1.5.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(13) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den havde besluttet at begrænse sin undersøgelse til at omfatte et rimeligt antal EU-producenter ved at udtage en stikprøve. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den største repræsentative produktionsmængde, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Den oprindeligt udtagne stikprøve var den samme som for den særskilte antisubsidieundersøgelse vedrørende samme vare med oprindelse i Egypten. Stikprøven blev anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen. Der blev ikke modtaget bemærkninger til stikprøven.

1.5.2. *Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører*

(14) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der er anmodes om i indledningsmeddelelsen.

(15) Der blev ikke modtaget nogen besvarelser.

([6]) EUT C 424 af 17.12.2019, s. 5.

([7]) Udtrykket »GOC« anvendes i denne forordning i bred forstand og omfatter statsrådet samt alle ministerier, tjenester, organer og myndigheder på centralt, regionalt eller lokalt plan.

1.5.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina*

(16) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Kina om at indgive de oplysninger, som der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Folkerepublikken Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(17) Tre eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter i Kina indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven.

(18) Som følge heraf besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig, og anmodede alle samarbejdsvillige parter om at udfylde og indsende spørgeskemaet til eksporterende producenter.

1.6. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(19) Spørgeskemaerne til EU-producenterne, importørerne, brugerne og de eksporterende producenter i Kina blev gjort tilgængelige online ([8]) på dagen for indledningen af undersøgelsen. Desuden sendte Kommissionen på datoen for indledningen af undersøgelsen et spørgeskema til GOC.

(20) Der blev ikke modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra nogen af de kinesiske eksporterende producenter.

(21) Kommissionen modtog ikke en besvarelse af det spørgeskema, der blev sendt til GOC.

(22) Uden at det berører anvendelsen af grundforordningens artikel 28, indhentede og efterprøvede Kommissionen alle de oplysninger, som den fandt nødvendige, og som parterne rettidigt stillede til rådighed til fastsættelsen af subsidier, skade og Unionens interesse.

(23) I lyset af udbruddet af covid-19 og de nedlukningsforanstaltninger, der er indført af flere medlemsstater og af flere tredjelande, kunne Kommissionen ikke aflægge kontrolbesøg i den foreløbige fase i henhold til grundforordningens artikel 26.

(24) Kommissionen krydstjekkede uden at aflægge kontrolbesøg alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at træffe afgørelser. Kommissionen foretog krydstjek uden at aflægge kontrolbesøg af følgende virksomheder/parter:

EU-producenter

— European Owens Corning Fibreglass SPRL, Belgien

— Johns Manville Slovakia a.s., Slovakiet

— 3B Fibreglass SPRL, Belgien.

1.7. **GOC's manglende samarbejdsvilje**

(25) GOC besvarede ikke det spørgeskema, den fik tilsendt, inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(26) Den 10. marts 2020 sendte Kommissionen en verbalnote til GOC. I verbalnoten underrettede Kommissionen GOC om, at den ikke havde modtaget en besvarelse af det spørgeskema, som var blevet sendt til GOC, inden for den fastsatte frist, og anmodede GOC om at svare inden 10 dage.

(27) Der blev ikke modtaget nogen besvarelse fra GOC.

(28) Da der ikke forelå en spørgeskemabesvarelse, anvendte Kommissionen derfor de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 for så vidt angår de oplysninger, som den havde anmodet GOC om at indsende.

(29) Disse foreliggende faktiske oplysninger var hovedsagelig baseret på resultaterne af undersøgelsen vedrørende subsidiering af importen af stoffer af glasfiber (»GFF-undersøgelsen«), der blev offentliggjort den 15. juni 2020 ([9]).

([8]) Findes på http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2423.

([9]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/776 (EUT L 189 af 15.6.2020, s. 1) (GFF).

(30) Kommissionen bemærkede, at GFF fremstilles af GFR, som er det største input i GFF-produktionen og tegner sig for ca. 70 % af produktionsomkostningerne ved GFF. Der er derfor en betydelig overlapning mellem varerne.

(31) Ifølge Kommissionens oplysninger er de eksporterende producenter af GFR de samme eksporterende producenter, der for nylig blev undersøgt i GFF-sagen, og der er derfor også en overlapning i denne henseende.

(32) Alle horisontale støtteordninger såsom skatteincitamenter, præferencelåneordninger osv. gavner derfor alle disse virksomheders aktiviteter, herunder GFR. Undersøgelsesperioden for GFF-sagen var kalenderåret 2018 og ligger derfor meget tæt på undersøgelsesperioden for den nuværende undersøgelse.

(33) Der er ingen dokumentation i sagen, der tyder på, at subsidierne til GFF-producenter i mellemtiden er blevet indstillet, eller at de underliggende relevante præferencepolitikker ikke længere finder anvendelse. Af alle disse grunde udgør konklusionerne i GFF-sagen hensigtsmæssige foreliggende faktiske oplysninger i denne sag.

(34) I tilfælde hvor de faktiske omstændigheder i GFF-sagen ikke er relevante eller skal suppleres med yderligere kendsgerninger og beviser, baserede Kommissionen sig på oplysningerne i anmodningen om en fornyet undersøgelse, på andre tidligere relevante afgørelser i forbindelse med undersøgelser af udligningstold vedrørende Kina eller på andre relevante beviser.

1.8. **Manglende samarbejdsvilje fra de kinesiske eksporterende producenters side**

(35) De tre kinesiske eksporterende producenter, der blev opfordret til at indsende besvarelser af spørgeskemaet, indsendte ikke deres besvarelser inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(36) Den 10. marts 2020 sendte Kommissionen breve til de tre kinesiske eksporterende producenter, hvori den meddelte dem, at den ikke havde modtaget deres besvarelse af spørgeskemaet, og anmodede dem om at svare inden for 10 dage.

(37) En kinesisk eksporterende producent svarede ikke.

(38) De to andre kinesiske eksporterende producenter besvarede det brev, der blev sendt den 10. marts 2020, men anmodede begge om at blive fritaget for at besvare Kommissionens spørgeskema. Denne anmodning var ikke forbundet med covid-udbruddet og var ikke en gyldig grund til ikke at samarbejde.

(39) Da der ikke forelå nogen spørgeskemabesvarelser, anvendte Kommissionen derfor de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 for så vidt angår de oplysninger, som de kinesiske eksporterende producenter skulle have fremlagt.

(40) Disse foreliggende faktiske oplysninger omfattede de virksomhedsspecifikke resultater af GFF-undersøgelsen for så vidt angår fordelen for de kinesiske eksporterende producenter i GFF-undersøgelsesperioden, dvs. kalenderåret 2018, og for så vidt som disse konklusioner vedrører GFR.

(41) I mangel af beviser for det modsatte fandt Kommissionen, at den fordel, der blev konstateret i GFF-undersøgelsen, og som kunne knyttes til GFR, fortsatte ind i og i hele kalenderåret 2019.

(42) I betragtning af det manglende samarbejde fra både de kinesiske eksporterende producenter af GFR og GOC var Kommissionen ikke i stand til at beregne den fordel, som de kinesiske eksporterende producenter af GFR opnåede ved denne subsidieringspraksis i den nuværende undersøgelsesperiode.

(43) Kommissionen var imidlertid i stand til at anvende konklusionerne i GFF-forordningen for så vidt angår fordelen og finder, at disse konklusioner fandt anvendelse på kinesiske eksporterende producenter af GFR i den nuværende undersøgelsesperiode.

(44) Dette skyldes, at ingen af de undersøgte subsidieringspraksisser var direkte knyttet til produktion eller eksport af GFF, men snarere var subsidier, der kom hele den virksomhed eller gruppe af kinesiske virksomheder, der også fremstiller GFR, til gode. I GFF-undersøgelsen fastsatte Kommissionen derfor først den fordel, som den eksporterende producent havde modtaget, og allokerede denne fordel på deres samlede omsætning for alle varer solgt af den eksporterende producent, herunder GFR.

2. DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den undersøgte vare

(45) Den vare, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, er afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder (»afhuggede tråde«), glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887) (»rovings«), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld (»måtter«), i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-kode 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 og 7019 12 00 39) og 7019 31 00 (»den undersøgte vare).

(46) Den undersøgte vare er det råmateriale, der oftest anvendes til at forstærke termoplastisk og termohærdet harpiks i kompositindustrien. De resulterende kompositmaterialer (plast forstærket med glasfiberfilamenter) anvendes inden for en lang række områder: automobilindustrien, den elektriske og elektroniske sektor, vindmøllevinger, bygge- og anlægsarbejde, beholdere og rørledninger, forbrugsvarer, luftfart og militær osv.

2.2. Samme vare

(47) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den undersøgte vare med oprindelse i Kina, der eksporteres til Unionen

— den vare, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i Kina og

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(48) Kommissionen fandt, at disse varer derfor er samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

3. SUBSIDIERING

3.1. Indledning: Fremlæggelse af GOC's planer, projekter og andre dokumenter

(49) Inden den påståede subsidiering i form af subsidier eller subsidieordninger blev undersøgt, vurderede Kommissionen regeringens planer, projekter og andre dokumenter, som var relevante for mere end ét af subsidierne eller én af subsidieordningerne. I betragtning af GOC's manglende samarbejdsvilje, jf. ovenfor, anvendte Kommissionen oplysningerne i anmodningen om en fornyet undersøgelse og resultaterne af GFF-undersøgelsen, for så vidt som de kunne knyttes til GFR.

(50) Den konstaterede, at alle subsidier eller subsidieordninger, der er under vurdering, indgår i gennemførelsen af GOC's centrale planlægning for at fremme GFR-industrien af følgende årsager.

(51) Betydningen af industrien for nye materialer, der omfatter GFR, som en »strategisk vækstindustri«, blev fremhævet i den 12. femårsplan for Kinas nationale økonomiske og sociale udvikling (»den 12. femårsplan«), og deri anføres det, at den bør udvikles til en »bærende industri« gennem omfattende politisk støtte og vejledning ([10]). Endvidere har den 13. femårsplan for Kinas nationale økonomiske og sociale udvikling (»den 13. femårsplan«), som omfatter perioden 2016-2020, til formål at udvikle yderligere industrigrene for nye materialer ved at styrke forskning og udvikling og øge innovationskapaciteten i fremstillingsindustrien ([11]).

(52) Den 13. femårsplan understreger GOC's strategiske vision for forbedring og fremme af nøgleindustrier. Den fremhæver den rolle, som teknologisk innovation spiller i den økonomiske udvikling af Kina, og at det fortsat er vigtigt med »grønne« udviklingsprincipper. Ifølge kapitel 5 i planen er en af de centrale udviklingstendenser at fremme opgraderingen af den traditionelle industristruktur, hvilket også var tilfældet i den 12. femårsplan. Denne idé uddybes yderligere i kapitel 22, som forklarer strategien med hensyn til at modernisere den traditionelle industri

([10]) Jf. den 12. femårsplan, s. 9.
([11]) Jf. den 13. femårsplan, s. 23 og 24.

i Kina ved at fremme dens teknologiske omstilling. I den sammenhæng anføres det i den 13. femårsplan, at virksomhederne vil blive understøttet for »på omfattende vis at blive bedre på områder, som f.eks. produktteknologi, industriudstyr, miljøbeskyttelse og energieffektivitet«.

(53) I den 13. femårsplan nævnes de nye materialer et par gange: »Vi vil arbejde for at gøre hurtigere fremskridt inden for kerneteknologier på områder som næste generation af information og kommunikation, ny energi, nye materialer …« ([12]). I henhold til planen vil der desuden blive gennemført projekter vedrørende forskning i vigtige nye materialer samt udvikling og anvendelse heraf ([13]).

(54) Industrien for nye materialer er også en tilskyndet industri i henhold til initiativet Made in China 2025 ([14]) og dermed berettiget til at modtage betydelig statsstøtte. Der er etableret en række fonde til støtte for initiativet Made in China 2025 og dermed også indirekte GFR-industrien, som f.eks. National Integrated Circuit fund, Advanced Manufacturing Fund og Emerging Industries Investment Fund ([15])

(55) Desuden henvises der ofte til GFR under betegnelsen »nye materialer«. Made in China 2025-køreplanen ([16]) indeholder 10 strategiske sektorer, som GOC betragter som nøgleindustrier. Deri beskrives i sektor 9 »nye materialer« og underkategorier heraf, herunder avancerede grundlæggende materialer (punkt 9.1), vigtige strategiske materialer (punkt 9.2), herunder højtydende fibre- og kompositmaterialer, nye energimaterialer ([17]). Nye materialer er således omfattet af fordelene ved de støttemekanismer, der er anført i dokumentet, herunder bl.a. finansielle støttepolitikker, skatte- og afgiftspolitikker, Statsrådets tilsyn og støtte ([18]).

(56) I forlængelse af Made in China 2025-køreplanen blev listen over 10 strategiske sektorer i november 2016 videreudviklet til et Catalogue of Four Essentials (katalog over fire strategiske områder), som er offentliggjort af National Manufacturing Strategy Advisory Committee (NMSAC), som er en rådgivende gruppe for National Leading Small Group on Building a National Manufacturing Power. I dette katalog opdeles hver af de 10 strategiske sektorer i fire kapitler: i) væsentlige reservedele, ii) vigtige nøglematerialer, iii) avancerede væsentlige processer/teknologier og iv) industrielle teknologiplatforme. Glasfibre findes under sektor 7: elektrisk udstyr, punkt II, vigtige nøgleelementer: nr. 16 isoleringsplader af glasfibre, og sektor 9: nye materialer, punkt II, vigtige nøglematerialer, nr. 10 højtydende fibre, monomerer og kompositmaterialer og nr. 24 glasbaserede materialer.

(57) Endvidere fremmer planen for udvikling af byggematerialeindustrien (2016-2020) (Building Materials Industry Development Plan) ligeledes GFR-industrien. Denne plan opfordrer til en optimering af industristrukturen, bl.a. ved at udvide vækstindustrierne, såsom glasbaserede materialer, industriel keramik, intraokulære linser, højtydende fibre og kompositmaterialer, samt grafen og modificerede materialer. Dette skal opnås gennem statslig finansiering, beskatning, finans-, pris-, energi- og miljøbeskyttelsespolitikker og støtte til kapital til deltagelse i fusioner, opkøb og omstrukturering af byggematerialevirksomheder ved hjælp af forskellige midler, herunder udlån ([19]).

(58) GFR-industrien er også omfattet af femårsplanen for udvikling af intelligent fremstilling (2016-2020), der er offentliggjort af det kinesiske ministerium for industri og informationsteknologi (»MIIT«), og som indeholder 10 nøgleopgaver, der skal afkorte produktudviklingscyklussen, forbedre produktionseffektiviteten og produktkvaliteten, reducere driftsomkostningerne og ressource- og energiforbruget og fremskynde udviklingen af intelligent fremstilling.

([12]) Jf. den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas økonomiske og sociale udvikling, del II, kapitel 6, afsnit 1.
([13]) Ibid., del II, kapitel 6, afsnit 4.
([14]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.
([15]) Jf. US-China Economic and Security Review Commission: Den 13. femårsplan, s. 12.
([16]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([17]) Jf. Made in China 2025-køreplanen, s. 142, 152.
([18]) Jf. Made in China 2025-køreplanen, kapitel 4: Strategisk støtte og levering.
([19]) Jf. Building Materials Industry Development Plan 2016-2020.

(59) Desuden findes der i det kinesiske katalog over højteknologiske eksportvarer, der er udarbejdet af ministeriet for videnskab og teknologi, ministeriet for udenrigshandel og generaldirektoratet for offentlig forvaltning, en liste over 1 900 højteknologiske varer i 8 kategorier, der er omfattet af GOC's præferenceeksportpolitik. En af kategorierne er kategorien for »nye materialer«, som omfatter GFR ([20]). Hertil kommer, at det kinesiske katalog over højteknologiske varer, der er udarbejdet af ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning henviser til 11 områder, heriblandt »kategorien for nye materialer«.

(60) Endvidere kan de højteknologiske virksomheder, der i henhold til Kinas lov om videnskab og teknologisk fremskridt er etableret i højteknologiske udviklingsområder, have gavn af en liste over præferencepolitikker, herunder: i) en indkomstbeskatning af virksomheder (»EIT«) på 15 % i stedet for den normale sats på 25 %, ii) hvis produktionsværdien af eksportvarer når op på 70 % af den samlede værdi for det pågældende år, nedsættes EIT-satsen yderligere til 10 %, iii) nyetablerede højteknologiske virksomheder er fritaget for EIT-beskatning i de første to år efter produktionens påbegyndelse, iv) nyetablerede højteknologiske virksomheder er fritaget for byggeskat, v) hvad angår udvikling, produktion og drift af ny teknologi, er jord i forbindelse med FoU skattefri, vi) udstyr, der anvendes af højteknologiske virksomheder til højteknologisk produktion og udvikling, er genstand for fremskyndet afskrivning, og vii) eksportvarer fremstillet af højteknologiske virksomheder er fritaget for eksporttold, bortset fra varer, der er begrænset af staten, eller som vedrører bestemte varer osv. ([21]).

3.2. **Subsidier og subsidieordninger inden for rammerne af den nuværende undersøgelse**

(61) På grundlag af oplysningerne i anmodningen om en fornyet undersøgelse og indledningsmeddelelsen undersøgte Kommissionen følgende subsidieringspraksis:

1) direkte overførsel af midler

2) statslige indtægter, der er givet afkald på, eller som ikke opkræves,

3) statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag og

4) og betalinger til en finansieringsmekanisme eller overdragelse eller pålæg af opgaven med at udføre en eller flere af ovennævnte funktioner til et privat organ.

(62) Mere præcist undersøgte Kommissionen:

— ydelse af præferencelån og ydelse af kreditlinjer fra statsejede banker

— eksportkreditsubsidieprogrammer, eksportgarantier og -forsikringer og tilskudsprogrammer

— fordelagtig indkomstskattebehandling og skattefradrag for forskning og udvikling, fremskyndet afskrivning af instrumenter og udstyr, der anvendes af højteknologiske virksomheder til højteknologisk udvikling og produktion

— skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina, nedsættelse af kildeskat for dividende fra kinesiske virksomheder med udenlandsk investering til deres ikke-kinesiske moderselskaber

— skattefritagelse for brugsrettigheder til jord, eksportafgiftsnedsættelse, importafgiftsnedsættelse og momsfritagelse og importafgiftsnedsættelse for anvendelse af importeret udstyr og teknologi samt momsnedsættelse for køb af kinesisk fremstillet udstyr foretaget af kinesiske virksomheder med udenlandske investeringer (FIE).

(63) Kommissionen undersøgte også den statslige indrømmelse af jord, elektricitet og råmaterialer mod utilstrækkeligt vederlag.

(64) Denne subsidieringspraksis blev udlignet i den oprindelige antisubsidieundersøgelse ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014.

([20]) Politikker om præferencebehandling i de nationale højteknologizoner (High-Tech Industrial Development Zones), s. 12-14.
([21]) Politikker om præferencebehandling i de nationale højteknologizoner (High-Tech Industrial Development Zones), s. 1.

3.3. **Præferentiel finansiering**

3.3.1. *Finansielle institutioner, der yder præferentiel finansiering*

(65) Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, yder Export-Import Bank of China (»EXIM Bank«) eksportbetingede lån til præferencesatser til kinesiske virksomheder, der fremstiller varer inden for højteknologi og ny teknologi, varer med egne intellektuelle ejendomsrettigheder, selvejede mærker, varer med høj merværdi og software, der er registreret hos myndighederne for industri og handel ([22]).

(66) Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, er kinesiske producenter af GFR berettiget til eksportorienterede lån i deres egenskab af varer inden for højteknologi og ny teknologi og/eller selvejede mærker, da flere producenter er anerkendt som »National High-Tech Enterprises« eller har fået tildelt status som kendte mærker, topmærke osv.

(67) Derudover hjælper EXIM Bank også eksportørerne gennem eksportkøberkreditter. Eksportkøberkreditter ydes til udenlandske virksomheder til finansiering af deres import af kinesiske varer, teknologier og tjenesteydelser ([23]).

(68) I tidligere undersøgelser og navnlig i GFF-undersøgelsen undersøgte Kommissionen, hvorvidt de statsejede banker fungerede som offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b). I den henseende er den test, der anvendes for at fastslå, om et statsejet foretagende er et offentligt organ, følgende ([24]):

(69) »*Det afgørende er, om en enhed har fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, snarere end hvordan dette opnås. Der er mange forskellige måder, hvorpå staten i snæver forstand kan tildele enheder myndighed. Følgelig kan forskellige former for beviser være relevante for at godtgøre, at en sådan myndighed er blevet tildelt en bestemt enhed. Beviser for, at en enhed faktisk udøver statslige funktioner, kan tjene som bevis for, at den er i besiddelse af eller har fået overdraget statslig myndighed, navnlig når disse beviser tyder på en vedvarende og systematisk praksis. Efter vores opfattelse er konsekvensen, at beviser for, at en stat udøver reel kontrol med en enhed og dens ledelse, kan under særlige omstændigheder tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Vi understreger imidlertid, at bortset fra en udtrykkelig delegering af myndighed i et retligt instrument, er det ikke sandsynligt, at forekomsten af udelukkende formelle forbindelser mellem en enhed og staten i snæver forstand rækker til at fastslå den nødvendige besiddelse af statslig myndighed. Således viser f.eks. den blotte omstændighed, at staten ejer aktiemajoriteten i en enhed ikke, at staten udøver en reel kontrol med ledelsen af denne enhed, og i endnu mindre grad, at staten har tildelt enheden statslig myndighed. I visse tilfælde, hvor det imidlertid fremgår af beviserne, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er bevis for, at denne kontrol har været udøvet reelt, kan sådanne beviser tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver statslig myndighed.*«

(70) Kommissionen indhentede oplysninger om statens ejerskab samt formelle indicier for statslig kontrol i de statsejede banker. På grund af den manglende samarbejdsvilje fra GOC's og de stikprøveudtagne eksporterende producenters side måtte Kommissionen imidlertid udelukkende basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. I den forbindelse anså Kommissionen resultaterne af GFF-undersøgelsen for at være en pålidelig informationskilde. Disse resultater er faktisk meget nye og indeholder en analyse af den samme adfærd hos de samme finansielle institutioner og de samme ordninger, som finder anvendelse i denne sag.

(71) I GFF-undersøgelsen og andre undersøgelser konkluderede Kommissionen, at følgende banker helt eller delvist var ejet af staten selv eller af statsejede juridiske personer: EXIM Bank, China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank,

([22]) Exim Bank, årsberetning fra 2017, s. 5. Tilgået på http://english.eximbank.gov.cn/News/AnnualR/2017/ den 17.11.2020 og er tilgængelig i det åbne dossier under referencenr. t20.007533.

([23]) Exim Bank, årsberetning fra 2017, s. 33.

([24]) WT/DS379/AB/R (US — Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), appelorganets rapport af 11. marts 2011, DS 379, afsnit 318. Jf. også WT/DS436/AB/R (USA — Carbon Steel (India)), appelorganets rapport af 8. december 2014, afsnit 4.9-4.10 og 4.17-4.20, og WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) appelorganets rapport af 18. december 2014, afsnit 4.92.

Huaxia Bank. Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Bank of Tianjin, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd. og Sinotruk Finance Co., Ltd. Da der ikke er blevet fremlagt oplysninger om det modsatte, fastholdt Kommissionen den samme konklusion i den nuværende undersøgelse.

(72) I mangel af specifikke oplysninger fastslog Kommissionen endvidere GOC's ejerskab og kontrol ud fra formelle indicier. Navnlig ser det på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger ud til, at ledelsen og de tilsynsførende i ikke samarbejdsvillige statsejede banker tilsyneladende er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC.

(73) I disse undersøgelser konkluderede Kommissionen også, at GOC udøver reel kontrol med disse finansielle institutioner.

(74) I sin analyse tog Kommissionen hensyn til følgende lovgivningsmæssige forskrifter:

a) artikel 34 i Kinas lov om forretningsbanker (»banklov«)

b) artikel 15 i de generelle regler om udlån (gennemført af People's Bank of China)

c) afgørelse nr. 40

d) gennemførelsesbestemmelser fra Kinas bankreguleringskommission (CBIRC) om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser for kinesisk-finansierede forretningsbanker (»Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse, (2017), nr. 1)

e) gennemførelsesbestemmelser fra CBIRC om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser for udenlandsk-finansierede banker (»Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse, (2015), nr. 4) og

f) administrative foranstaltninger med hensyn til kvalifikationer hos direktører og ledende embedsmænd i finansielle institutioner i banksektoren (»Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector«) (CBIRC, (2013), nr. 3).

(75) Ved en gennemgang af disse forskrifter konstaterede Kommissionen, at finansielle institutioner i Kina opererer inden for en generel retlig ramme, der pålægger dem at tilpasse sig til GOC's industripolitiske målsætninger, når de træffer økonomiske beslutninger, af følgende årsager.

(76) I banklovens artikel 34, der gælder for alle finansielle institutioner, som udøver virksomhed i Kina, fastlægges det, at »forretningsbanker udøver deres udlånsvirksomhed i overensstemmelse med behovene for den nationale økonomiske og sociale udvikling og under vejledning af statens industripolitikker«.

(77) I banklovens artikel 4 fastslås det ganske vist, at »i henhold til loven udfører forretningsbanker forretninger uden indblanding fra enheder eller enkeltpersoner. Forretningsbanker påtager sig uafhængigt det civilretlige ansvar med hele den juridiske persons ejendom«, med forbehold af artikel 34 i bankloven. Hvis staten iværksætter en offentlig politik, gennemfører og følger bankerne statens instrukser.

(78) Desuden er der i artikel 15 i de generelle regler om udlån fastsat følgende: »I overensstemmelse med statens politik kan bestemte tjenester subsidiere renter på lån for at fremme væksten af visse industrier og den økonomiske udvikling i nogle områder.«

(79) På lignende vis pålægger afgørelse nr. 40 alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte især til »tilskyndede« projekter. Som allerede forklaret i afsnit 3.1 tilhører GFR-industrien kategorien »tilskyndet«. Afgørelse nr. 40 bekræfter, at bankerne udøver statslig myndighed i form af præferencelånstransaktioner. Kommissionen fandt også, at CBIRC har omfattende godkendende myndighed hvad angår alle aspekter af forvaltningen af alle finansielle institutioner, der er etableret i Kina (herunder privatejede og udenlandsk ejede finansielle institutioner), såsom ([25]):

([25]) I henhold til the Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks (CBIRC's bekendtgørelse (2017) nr.1), Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks (CBIRC's bekendtgørelse (2015) nr. 4), Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector (CBIRC (2013) nr. 3).

— godkendelse af udnævnelsen af alle ledere af finansielle institutioner, både i hovedkvarteret og i de lokale filialer. Der kræves godkendelse fra CBIRC for at kunne ansætte på alle ledelsesniveauer, fra de højeste stillinger til filialledere, og det omfatter endog også ledere, der er udpeget i udenlandske afdelinger, samt ledere med ansvar for støttefunktioner (f.eks. IT-ledere), og

— en meget lang liste over administrative godkendelser, herunder godkendelser til oprettelse af filialer, etablering af nye forretningsområder eller salg af nye produkter, ændring af bankens vedtægter, salg af mere end 5 % af deres aktier, kapitalforøgelser, ændringer af hjemsted, ændringer i organisationsform osv.

(80) Da der ikke var tegn på det modsatte på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, nåede Kommissionen i denne sag frem til samme konklusion.

(81) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at de statsejede banker er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b, sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

3.3.2. *Præferentiel finansiering: lån*

(82) I tidligere undersøgelser, navnlig GFF-undersøgelsen, konstaterede Kommissionen, at alle grupper af stikprøveudtagne eksporterende producenter havde fordel af præferencelåneordninger i 2018. Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, anså Kommissionen præferencelåneordningerne for at være udligningsberettigede subsidier.

(83) I GFF-undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at samtlige stikprøveudtagne virksomheder havde fordel af præferencelån (herunder revolverende lån).

(84) Kommissionen bemærkede, at i) virksomheder, der er aktive i GFF-industrien, generelt var vertikalt integrerede og derfor også aktive i GFR-industrien, og ii) undersøgelsesperioden for GFF-undersøgelsen lå tæt på NUP. Da der ikke forelå oplysninger om det modsatte, fandt Kommissionen således, at konklusionerne i den pågældende sag også fandt anvendelse på den aktuelle sag. Resultaterne af GFF-undersøgelsen vedrørende dette aspekt blev derfor anvendt som foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28.

(85) Kommissionen konkluderede derfor, at virksomheder, der var aktive i GFR-industrien, havde fordel af præferencelåneordninger i NUP.

3.3.2.1. Fordel

(86) I tidligere undersøgelser og navnlig i GFF-undersøgelsen konkluderede Kommissionen, at fordelen for modtagerne er forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden betaler for præferencelånet, og det beløb, som virksomheden ville skulle betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den kunne opnå på markedet, jf. grundforordningens artikel 6, litra b)

(87) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at lånene fra kinesiske finansielle institutioner afspejler en væsentlig statslig indgriben og ikke afspejler rentesatser, der normalt ville gælde på et fungerende marked. I forbindelse med en udløbsundersøgelse er Kommissionen ikke forpligtet til at beregne størrelsen af den fordel, som de eksporterende producenter opnåede i NUP. Da der ikke forelå oplysninger om det modsatte, fandt Kommissionen således, at konklusionerne i den pågældende sag (med subsidiebeløb på mellem 2,53 % og 7,39 %) ([26]) også fandt anvendelse i den aktuelle sag. Resultaterne af GFF-undersøgelsen vedrørende dette aspekt blev derfor anvendt som foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28. Kommissionen fandt, at subsidiebeløbet stadig ville være betydeligt.

([26]) GFF-forordningen, betragtning 344.

3.3.2.2. Specificitet

(88) I GFF-undersøgelsen konkluderede Kommissionen, at GOC i en række juridiske dokumenter, der især tager sigte på virksomheder i sektoren, pålagde de finansielle institutioner at yde lån til præferencesatser til GFF-industrien. Kommissionen konkluderede derfor, at det af disse dokumenter fremgik, at de finansielle institutioner kun har præferencelåneordninger til et begrænset antal industrier/virksomheder, som efterkommer de relevante politikker fra GOC.

(89) I den pågældende undersøgelse konkluderede Kommissionen derfor, at subsidier i form af præferencelåneordninger ikke var alment tilgængelige, men specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter bevis for, at præferencelåneordningerne var baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(90) GFR-industrien har samme status som GFF-industrien, og langt størstedelen af de virksomheder, der er aktive i den ene industri, er også aktive i den anden, da de er vertikalt integrerede. I mangel af samarbejdsvilje og tegn på det modsatte anvendte Kommissionen konklusionerne i GFF-undersøgelsen som foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med den foreliggende sag.

(91) Kommissionen konkluderede derfor, at subsidier i form af præferencelåneordninger ikke var alment tilgængelige, men specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

3.3.2.3. Konklusion

(92) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier i form af lån til præferencesats.

3.3.3. *Præferentiel finansiering: andre former for finansiering*

3.3.3.1. Kreditlinjer

(93) Ansøgeren hævdede endvidere, at GOC ydede subsidier til GFR-industrien ved at åbne store kreditlinjer for virksomheder i den pågældende industri.

(94) I tidligere undersøgelser, navnlig GFF-undersøgelsen, konkluderede Kommissionen, at kreditlinjer, der blev bevilget eksporterende producenter i Kina, udgjorde et udligningsberettiget subsidie. Den pågældende undersøgelse viste, at de kinesiske finansielle institutioner også bevilgede kreditlinjer på præferencevilkår i forbindelse med ydelsen af finansiering til virksomheder, der er aktive i GFF-industrien. I den pågældende undersøgelse var Kommissionen i stand til at bekræfte, at disse tog form af rammeaftaler, i henhold til hvilke bankerne gav de stikprøveudtagne virksomheder mulighed for inden for et bestemt maksimumbeløb at anvende forskellige gældsinstrumenter, såsom driftskapitallån, bankveksler, dokumenttratter og andre former for handelsfinansiering osv.

(95) Formålet med en kreditlinje er at fastsætte et loft over låneoptagelsen, som virksomheden på et hvilket som helst tidspunkt kan anvende til finansiering af sine løbende transaktioner, og dermed gøre finansieringen af driftskapital fleksibel og om nødvendigt øjeblikkelig tilgængelig. GFF-undersøgelsen viste, at de eksporterende GFF-producenter havde aftaler med forskellige banker om kreditlinjer, der omfattede forskellige kortfristede finansieringsinstrumenter med det formål at finansiere driftsomkostninger. Kommissionen fandt derfor, at alle de stikprøveudtagne virksomheders kortfristede finansieringer i princippet burde være omfattet af en form for kreditlinjeinstrument, herunder også bankveksler, som regelmæssigt udstedes for at finansiere igangværende transaktioner.

(96) I den pågældende undersøgelse sammenlignede Kommissionen derfor beløbet for de kreditlinjer, der var til rådighed for de samarbejdsvillige virksomheder i 2018, med beløbet for den kortfristede finansiering, som disse virksomheder anvendte i samme periode, for at fastslå, om alle kortfristede finansieringer var omfattet af en kreditlinje. Hvis beløbet for den kortfristede finansiering oversteg grænsen for kreditlinjen, forhøjede Kommissionen beløbet for den eksisterende kreditlinje med det beløb, der faktisk blev anvendt af de eksporterende producenter ud over denne kreditlinje.

(97) Under normale markedsforhold vil sådanne kreditlinjer normalt være omfattet af et »aftalegebyr« eller et »tilsagnsgebyr« som kompensation for bankens omkostninger og risici forbundet med at etablere en kreditlinje, samt et fornyelsesgebyr, der opkræves årligt, for at forlænge gyldigheden af kreditlinjerne. I den pågældende sag fandt Kommissionen, at samtlige stikprøveudtagne virksomheder havde gavn af gebyrfrie kreditlinjer.

(98) Kommissionen beregnede derefter den fordel, der opstod, som forskellen mellem det beløb, virksomheden har betalt som gebyr for etableringen eller fornyelsen af kreditlinjerne, der er indrømmet af kinesiske finansielle institutioner, og det beløb, som den pågældende virksomhed ville skulle betale for en tilsvarende kommerciel kreditlinje, som virksomheden kunne få på markedsvilkår.

(99) Kommissionen konkluderede også, at ordningen var specifik, da GOC i en række juridiske dokumenter, der især tager sigte på virksomheder i sektoren, pålagde de finansielle institutioner at bevilge disse kreditlinjer til GFF-industrien. Kommissionen konkluderede derfor, at det af disse dokumenter fremgik, at de finansielle institutioner kun har præferencelåneordninger til et begrænset antal industrier/virksomheder, som efterkommer de relevante politikker fra GOC.

(100) Som allerede nævnt fandt Kommissionen, at konklusionerne i GFF-sagen var særlig relevante i den aktuelle sag, fordi de virksomheder, der er aktive i GFF-industrien, generelt også er aktive i GFR-industrien, og fordi GFR-industrien har samme status som GFF-industrien. Desuden ligger undersøgelsesperioden for GFF-undersøgelsen meget tæt på NUP. Kommissionen anvendte derfor resultaterne af GFF-undersøgelsen vedrørende kreditlinjer ([27]) som foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28.

(101) Kommissionen konkluderede derfor, at GOC støttede GFR-industrien ved at etablere kreditlinjer. I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen også, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier i form af kreditlinjer på præferencevilkår.

3.4. **Forsikring på præferencevilkår: eksportkreditforsikring**

(102) Ansøgeren påstod, at Sinosure blandt andre tjenester leverede kort-, mellem- og langfristede eksportkreditforsikringer, investeringsforsikring og obligationsgarantier på lempelige vilkår til tilskyndede industrier. Ifølge en nylig undersøgelse foretaget af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) modtog den kinesiske højteknologiske industri, som GFR er en del af, 21 % af den samlede eksportkreditforsikring fra Sinosure ([28]).

(103) Sinosure har desuden spillet en aktiv rolle med hensyn til at efterkomme Made in China 2025-initiativet, vejlede virksomhederne i at anvende nationale kreditressourcer, gennemføre videnskabelig og teknologisk innovation og teknologiske forbedringer og hjælpe »udadvendte« virksomheder med at blive mere konkurrencedygtige på det globale marked ([29]).

(104) Kommissionen har analyseret de eksportkreditforsikringsordninger, som Sinosure tilbyder, i forskellige undersøgelser, herunder GFF-undersøgelsen.

(105) Kommissionen fandt, at retsgrundlaget for Sinosures aktiviteter var følgende:

— meddelelsen »Notice on Implementation of the Strategy of Promoting Trade through Science and Technology by Utilising Export Credit Insurance«, (Shang Ji Fa (2004) nr. 368), udstedt i fællesskab af MOFCOM og Sinosure.

— 840-planen, der er omfattet af meddelelsen fra Statsrådet af 27. maj 2009

— meddelelsen »Notice on Cultivation and Development of the State Council on Accelerating Emerging Industries of Strategic Decision« (GuoFa (2010) nr. 32 af 18. oktober 2010), udstedt af Statsrådet og gennemførelsesretningslinjerne hertil (GuoFa (2011) nr. 310 af 21. oktober 2011)

— meddelelsen »Notice on Issuing the 2006 Export Catalogue of High-Tech Products of China«, Guo Ke Fa Ji Zi (2006) nr. 16 og

— meddelelsen »Notice on Compilation of Guide Catalogue of Chinese High-tech Products from the Ministry of Science and Technology«, G.K.B.J. (2009) nr. 61 af 9. oktober 2009.

([27]) GFF-forordningen, betragtning 345-357.
([28]) OECD-undersøgelse »Study on Chinese export credit policies and programmes«, side 7, punkt 32.
([29]) Jf. Sinosures websted, Company profile, Supporting »Made in China«.

(106) Det fremgår af oplysninger fra tidligere antisubsidieundersøgelser, herunder GFF-undersøgelsen, at Sinosure er en statsejet offentlig forsikringsvirksomhed, der er etableret og støttet af staten med det formål at støtte Kinas udenlandske økonomiske og handelsmæssige udvikling og samarbejde. Virksomheden ejes 100 % af staten. Den har en bestyrelse og et tilsynsråd. Regeringen har beføjelse til at udnævne og afskedige virksomhedens øverste ledelse. På grundlag af disse oplysninger konkluderede Kommissionen, at der var formelle indicier med hensyn til statslig kontrol med Sinosure.

(107) I tidligere undersøgelser indhentede Kommissionen yderligere oplysninger om, hvorvidt GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af Sinosure i forbindelse med GFF-industrien. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at eksportkataloget for varer inden for højteknologi og ny teknologi i Kina specifikt indeholdt en liste over glasfibervarer, herunder GFF, hvis eksport tilskyndes ([30]).

(108) I disse undersøgelser fandt Kommissionen desuden, at Sinosure i henhold til meddelelsen »Notice on Implementation of the Strategy of Promoting Trade through Science and Technology by Utilising Export Credit Insurance« bør øge sin støtte til nøgleindustrier og -produkter ved at øge sin generelle støtte til eksporten af varer i segmentet højteknologi og ny teknologi. Den bør behandle industrier for f.eks. »nye materialer« og andre industrier inden for højteknologi og ny teknologi, der er opført i eksportkataloget for varer i segmentet højteknologi og ny teknologi i Kina, som sit forretningsmæssigt prioriterede område og yde omfattende støtte til procedurer vedrørende tegning, begrænsede godkendelser, behandlingshastighed for anmodninger og prisfleksibilitet. Med hensyn til prisfleksibilitet bør den give varerne den maksimale præmienedsættelse inden for det variable interval, der oplyses af kreditforsikringsselskabet.

(109) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at GOC har skabt normative rammer, der skal følges af Sinosures ledere og tilsynsførende, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Følgelig støttede GOC sig til de normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af Sinosure.

(110) Kommissionen undersøgte også Sinosures faktiske adfærd med hensyn til den forsikring, der blev ydet til de stikprøveudtagne virksomheder, og fandt, at Sinosures adfærd ikke var baseret på markedsprincipper. Kommissionen bekræftede nemlig, at de præmier, der var betalt af de stikprøveudtagne virksomheder, var meget lavere end det minimumsgebyr, der var nødvendigt for at dække driftsomkostningerne.

(111) Derudover konstaterede Kommissionen, at nogle af de eksporterende producenter drog fordel af en delvis eller fuldstændig godtgørelse af de eksportkreditforsikringspræmier, der var betalt til Sinosure.

(112) Kommissionen konkluderede, at den ovenfor beskrevne retlige ramme gennemførtes af Sinosure i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner. Kommissionen konkluderede også, at Sinosure fungerede som offentligt organ, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis.

(113) Kommissionen konkluderede desuden, at Sinosure gennem sine handlinger indrømmede de stikprøveudtagne eksporterende producenter en fordel, da forsikringen blev ydet til satser under det minimumsbeløb, der var nødvendigt for, at Sinosure kunne dække sine driftsomkostninger.

(114) Kommissionen fastslog også, at de subsidier, der blev ydet under eksportforsikringsordningen, var specifikke, fordi de ikke kunne opnås uden eksport, og de var således eksportbetingede jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(115) Kommissionen bemærker, at GFR-industrien er omfattet af den mere generelle kategori »nye materialer«, og at det i Sinosures årsberetning for 2017 fastslås, at Sinosure aktivt har forsikret transaktioner fra strategiske vækstindustrier såsom nye materialer ([31]). Ovenstående betragtning gælder derfor også for GFR-industrien.

([30]) Export Catalogue of High and New Technology Products, nr. 531-545.
([31]) Sinosure Annual Report 2017, s. 6.

(116) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([32]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(117) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier i form af eksportkreditforsikring, som blev ydet af Sinosure.

3.5. **Statslig levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag**

3.5.1. *Råmaterialer mod utilstrækkeligt vederlag*

(118) I sin anmodning om en fornyet undersøgelse bemærkede ansøgeren den klare støtte til GFR-industrien i den 13. femårsplan og anførte derfor, at det var rimeligt at konkludere, at statsejede virksomheder og private virksomheder, der opererer under statslig ledelse, leverer råmaterialer og inputmaterialer til GFR-industrien mod utilstrækkeligt vederlag.

(119) I betragtning af den kinesiske regerings og de kinesiske eksporterende producenters manglende samarbejdsvilje var Kommissionen ikke i stand til at foretage en detaljeret undersøgelse af disse påstande. I betragtning af den generelle konklusion om fortsat subsidiering baseret på alle andre subsidieordninger og af hensyn til den administrative økonomi fandt Kommissionen det imidlertid ikke nødvendigt at fortsætte undersøgelsen af disse påstande, da det ikke ville have nogen indvirkning på resultaterne af den nuværende undersøgelse. Dette foregriber derfor ikke en indholdsmæssig analyse af påstandene i anmodningen.

3.5.2. *Brugsrettigheder til jord*

(120) Al jord i Kina ejes enten af staten eller af et kollektiv bestående enten af landsbyer eller byområder, inden ejendomsretten til jorden eller brugsrettigheden til jorden (equitable title) kan overdrages til virksomheder eller individuelle ejere. Alle jordarealer i byområder er statsejede, og alle jordarealer i landdistrikter er ejet af de deri liggende landsbyer eller byområder.

(121) I henhold til forfatningsretten i Kina og jordlovgivningen kan virksomheder og enkeltpersoner imidlertid købe »brugsrettigheder til jord«. For jord til industriel anvendelse er lejemålet normalt på 50 år med mulighed for forlængelse i yderligere 50 år.

(122) Det fremgår af artikel 137 i den kinesiske lov om ejendomsret »Property Law of the People's Republic of China« »at jord, der anvendes til formål af industriel, forretningsmæssig, underholdningsmæssig eller handelsmæssig art osv. eller jord, hvor der er mindst to tiltænkte brugere, skal overdrages ved auktion, indkaldelse af bud eller andre former for offentlige udbudsmetoder.«

(123) Endvidere fremgår det af artikel 3 i de midlertidige forskrifter fra Folkerepublikken Kina »Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in Urban Areas«, at »enhver virksomhed, ethvert foretagende, andre organisationer og enkeltpersoner i eller uden for Folkerepublikken Kina, medmindre andet er fastsat ved lov, kan få brugsrettighed til jord og deltage i udvikling, udnyttelse og forvaltning af jord i overensstemmelse med bestemmelserne i disse forskrifter.«

(124) GOC har i tidligere undersøgelser gjort det klart, at der efter GOC's opfattelse er et frit marked for jord i Kina, og at den pris, der betales af en industrivirksomhed for lejemål af jord, afspejler markedsprisen.

a) **Retsgrundlag**

(125) Bestemmelsen om brugsrettigheder til jord i Kina hører under Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Land Administration Law«). Desuden er følgende dokumenter ligeledes en del af retsgrundlaget:

— Folkerepublikken Kinas lov om ejendomsret (»Property Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse nr. 62 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

— Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Land Administration Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse nr. 28 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

([32]) GFF-forordningen, betragtning 483.

— Folkerepublikken Kinas lov om forvaltning af fast ejendom i byområder (»Urban Real Estate Administration«) (bekendtgørelse nr. 18 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

— midlertidige forskrifter »Interim Regulations of the People's Republic of China Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in the Urban Areas« (dekret nr. 55 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd)

— bekendtgørelse »Regulation on the Implementation of the Land Administration Law of the People's Republic of China« (bekendtgørelse (2014) nr. 653 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd)

— bestemmelse om tildeling af brugsrettighed til statsejede byggegrunde gennem indkaldelse af bud, auktion og notering (»Assignment of State-owned Construction Land Use Right through Bid Invitation, Auction and Quotation«) (meddelelse nr. 39 fra CSRC)

— meddelelse fra Statsrådet »Notice on the Relevant Issues Concerning the Strengthening of Land Control« (Guo Fa (2006) nr. 31).

b) **Resultater af undersøgelsen**

(126) I henhold til artikel 10 i bestemmelsen om tildeling af brugsrettighed til statsejede byggegrunde gennem indkaldelse af bud, auktion og notering fastsætter lokale myndigheder priserne på jord i henhold til ordningen for vurdering af jord i byområder, der kun opdateres hvert tredje år, og til regeringens industripolitik.

(127) I tidligere undersøgelser har Kommissionen konstateret, at priserne for brugsrettigheder til jord i Kina ikke var repræsentative for en markedspris, der bestemmes af udbud og efterspørgsel på det frie marked, eftersom det blev konstateret, at auktionssystemet var uklart, uigennemsigtigt og ikke fungerer i praksis, og det blev konstateret, at priserne fastsættes vilkårligt af myndighederne. Myndighederne fastsætter priserne i henhold til ordningen for vurdering af jord i byområder, i henhold til hvilken det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af jord til industriel anvendelse.

(128) Kommissionen bemærkede, at der også findes en dynamisk overvågningsordning for jord i tillæg til overvågningsordningen for jord i byområder. I udløbsundersøgelsen vedrørende solcellepaneler med oprindelse i Folkerepublikken Kina ([33]) konstaterede Kommissionen, at disse priser er højere end de laveste benchmarkpriser, der er fastsat af ordningen for vurdering af jord i byområder og benyttes af de lokale myndigheder, da sidstnævnte kun ajourførtes hvert tredje år, hvorimod den dynamiske overvågning af priser ajourførtes kvartalsvis. Intet tydede imidlertid på, at jordpriserne var baseret på den dynamiske overvågning af priser.

(129) GOC bekræftede i løbet af den pågældende undersøgelse endda, at den dynamiske overvågning følger udsvingene i prisniveauerne på jord i bestemte områder (dvs. 105 byer) i Kina og var udarbejdet til at vurdere udviklingen i jordpriserne. Startpriserne ved udbudsrunder og auktioner var dog baseret på de benchmark, der var fastsat af ordningen for vurdering af jord. Dette foregik stadig i undersøgelsesperioden for den pågældende undersøgelse, dvs. fra den 1. oktober 2014 til den 30. september 2015. Hertil kommer, at i nævnte tilfælde fik de fleste stikprøveudtagne grupper af virksomheder deres jordarealer ved tildeling.

c) **Konklusion**

(130) I mangel af samarbejdsvilje baserede Kommissionen sig på resultaterne af tidligere undersøgelser, herunder GFF-undersøgelsen, som viste, at situationen med hensyn til erhvervelse af brugsrettigheder til jord i Kina er uigennemsigtig, og at priserne blev fastsat vilkårligt af myndighederne og ikke afspejlede markedspriserne.

(131) I overensstemmelse hermed bør GOC's indrømmelse af brugsrettigheder til jord betragtes som subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som medfører en fordel for modtagervirksomhederne. Der findes ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og anvendelsen af et eksternt benchmark i tidligere undersøgelser viser, at det beløb, der betales for brugsrettighederne til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris.

([33]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1), (solcellepaneler) betragtning 421 og 425.

(132) I forbindelse med præferentiel adgang til jord til industriel anvendelse for virksomheder, der tilhører visse industrier, bemærkede Kommissionen, at prisen, der fastsættes af de lokale myndigheder, skal tage hensyn til regeringens industripolitik. Inden for denne industripolitik er GFR-industrien opført som en tilskyndet industri ([34]). Desuden kræver afgørelse nr. 40 fra Statsrådet, at de offentlige myndigheder sikrer, at tilskyndede industrier får jordarealer. Af artikel 18 i afgørelse nr. 40 fremgår det klart, at industrier, der er begrænset (»restricted«), ikke får adgang til brugsrettigheder til jord.

(133) Heraf fremgår, at subsidierne er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra c), da bestemmelsen om præference ved tildeling af jord er begrænset til virksomheder, der tilhører visse industrier, i dette tilfælde GFR-sektoren, og regeringens praksis på dette område er uklar og uigennemsigtig.

(134) Kommissionen fandt, at disse subsidier fortsat var udligningsberettigede.

d) **Beregning af subsidiebeløbet**

(135) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([35]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(136) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier i form af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag.

3.6. **Statslige indtægter, der er givet afkald på, eller som ikke opkræves**

3.6.1. *Levering af elektricitet til lavere priser*

(137) I anmodningen om en fornyet undersøgelse blev det bemærket, at Kommissionen i en række antisubsidieundersøgelser har fastslået, at tilskyndede industrier ofte er berettigede til nedsatte elpriser, og bekræftede dette i rapporten om Kina. Da GFR-industrien er tilskyndet, blev det i anmodningen vurderet, at det var rimeligt at konkludere, at GFR-industrien også ville drage fordel af fordelagtige elpriser.

a) **Retsgrundlag**

— cirkulære fra the National Development and Reform Commission og the National Energy Administration on Actively Promoting the Market-oriented Power Transactions and Further Improving the Trading Mechanism, Fa Gua Yun Xing (2018) nr. 1027, udstedt den 16. juli 2018

— en række udtalelser fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og Statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet (»Further Deepening the Reform of the Power System«) (Zhong Fa (2015) nr. 9)

— meddelelsen »Notice on Taking Efforts on the Construction of Power Market in 2017 of Shandong Economy and Information Technology Committee«, LJXDL (2017) nr. 93

— meddelelsen »Notice on Amending the 2017 Direct Electricity Trading Rules of the National Energy Administration Shandong Supervision Office«, LJNSC (2017) nr. 36.

b) **Resultater af undersøgelsen**

(138) Kommissionen konstaterede i GFF-undersøgelsen, at visse store industrielle brugere af elektricitet har ret til at købe elektricitet direkte fra elværkerne i stedet for at købe fra elnettet, enten ved at underskrive aftaler om direkte køb eller ved at kvalificere sig til at deltage i det »markedsorienterede system for handel med elektricitet«. De priser, som disse store brugere betalte gennem sådanne aftaler eller handelssystemer, var lavere end de faste priser, der var fastsat på provinsniveau for store industrielle kunder.

([34]) Jf. afsnit 3.1.
([35]) GFF-forordningen, betragtning 519.

(139) Muligheden for at indgå sådanne direkte kontrakter eller for at være kvalificeret til at deltage i det »markedsorienterede system for handel med elektricitet« er i øjeblikket ikke åben for alle store industrielle forbrugere. På nationalt plan præciseres det f.eks. i udtalelserne fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og Statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet, at »virksomheder, der ikke følger den nationale industripolitik, og hvis varer og processer fjernes, bør ikke deltage i direkte transaktioner«. ([36])

(140) I praksis udføres den direkte handel med elektricitet af provinserne. Virksomhederne skal anmode provinsmyndighederne om tilladelse til at deltage i pilotordningen vedrørende direkte handel med elektricitet, og de skal opfylde visse kriterier.

(141) I Shandong-provinsen hedder det f.eks. i meddelelsen »Notice on Amending the 2017 Direct Electricity Trading Rules of the National Energy Administration Shandong Supervision Office«, at »brugere, der deltager i direkte handel med elektricitet, skal godkendes i henhold til adgangsbetingelserne for 2017, der er vedtaget af Shandong Economy and Information Technology Committee. For at deltage i direkte handel med elektricitet skal virksomhederne, der sælger elektricitet, indgive en ansøgning om registrering til Shandong Electric Power Trading Center og vil kunne deltage i direkte handel med elektricitet efter afsluttet undersøgelse og offentliggørelse af centret«. I den forbindelse opstilles der en liste over berettigede virksomheder, der har ret til at deltage i det markedsorienterede system for handel med elektricitet, og den offentliggøres i en meddelelse fra Shandong Economic and Information Technology Commission ([37]).

(142) For visse virksomheder er der ikke nogen egentlig markedsbaseret forhandling eller udbudsprocedure, da de mængder, der købes under direkte aftaler, ikke er baseret på det faktiske udbud og den faktiske efterspørgsel. Det står nemlig fast, at elværker og elbrugere ikke frit kan sælge eller købe al deres elektricitet direkte. De er begrænset af kvantitative kontingenter, som de lokale myndigheder tildeler dem.

(143) Hertil kommer, at selv om priserne i princippet skal forhandles direkte mellem elværker og elbrugere eller gennem formidlende tjenestevirksomheder, udstedes fakturaerne til virksomhederne reelt af det statslige netselskab. F.eks. hedder det i meddelelsen »Notice on Amending the 2017 Direct Electricity Trading Rules of the National Energy Administration Shandong Supervision Office«, at »State Grid Shandong Electric Power Company vil opkræve afgiften for direkte handel med elektricitet«, og at »State Grid Shandong Electric Power Company vil udstede momsfakturaer til brugere og elproduktionsselskaber«.

(144) Endelig skal alle underskrevne aftaler om direkte køb forelægges for de lokale myndigheder til registrering.

(145) GOC udstedte i 2018 cirkulæret fra National Development and Reform Commission og National Energy Administration om »Actively Promoting the Market-oriented Power Transactions and Further Improving the Trading Mechanism«, (Fa Gua Yun Xing (2018) nr. 1027). Kommissionen bemærkede imidlertid i GFF-undersøgelsen, at denne lovgivning blev udstedt i 2018 og endnu ikke var blevet gennemført.

(146) Hertil kommer, at selv om cirkulæret har til formål at øge antallet af direkte transaktioner på elmarkedet, nævnes visse industrier, herunder byggematerialeindustrien og højteknologiske industrier, som støttede industrier, der drager fordel af liberaliseringen af elmarkedet.

(147) Navnlig indeholder cirkulæret bestemmelser om »støtte til brugere med et årligt elforbrug på mere end 5 mio. kWh til udførelse af direkte elektricitetstransaktioner med elproduktionsselskaber. I 2018 vil planer for elproduktion hvad angår kul, jern og stål, ikke-jernholdige metaller, byggematerialer og yderligere fire industrier blive liberaliseret«.

([36]) En række udtalelser fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og Statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet (»Further Deepening the Reform of the Power System«) (Zhong Fa (2015) nr. 9).

([37]) F.eks. meddelelsen »Notice on Announcement of the List of Pilot Users of Direct Power Transaction in 2015 of the Shandong Economic and Information Technology Commission« L.J.X.D.L (2015) nr. 9 og meddelelsen »Notice on Announcement of the List of Pilot Users of Direct Power Transaction in 2017 of the Shandong Economic and Information Technology Commission«, L.J.X.D.L. (2017) nr. 117.

(148) Endvidere fremhæver cirkulæret »støtte til nye vækstindustrier med høj merværdi, såsom højteknologi, internet- og big dataindustrier og industrier til fremstilling af avanceret teknologi, såvel som virksomheder med særlige fordele og egenskaber og højteknologisk indhold, med henblik på at deltage i transaktioner uden restriktioner, hvad angår spændingsniveau og strømforbrug«.

(149) Lovgivningen foreskriver derfor en selektiv anvendelse af direkte transaktioner på elektricitetsmarkedet for visse industrier, som f.eks. byggematerialeindustrien og den højteknologiske industri. Denne selektive anvendelse har til følge, at staten anvender lavere priser for elektricitet over for virksomheder fra disse industrier.

c) **Konklusion**

(150) Kommissionen var af den opfattelse, at den reducerede elpris er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC (elnetoperatøren), hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel.

(151) Fordelen for modtagerne svarer til den sparede elpris, da elektriciteten blev leveret til priser, der lå under den normale netpris, som betales af andre store industrielle brugere, som ikke kan drage fordel af den direkte levering.

(152) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, der overholder visse industripolitiske målsætninger, som bestemmes af staten, og hvis varer eller processer ikke er udelukket som støtteberettigede.

(153) Kommissionen konkluderede derfor, at subsidieordningen fandt anvendelse i den nuværende undersøgelsesperiode, og at den er specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3.

d) **Beregning af subsidiebeløbet**

(154) Kommissionen finder, at de kinesiske eksporterende producenter af GFR fortsat modtager udligningsberettigede subsidier under denne ordning.

(155) I GFF-undersøgelsen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i 2018. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede elpris, der skal betales i henhold til den normale elnetpris, og den samlede elpris, der skal betales til den lavere pris.

(156) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([38]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(157) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier i form af levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag.

3.6.2. *Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af skatter*

(158) I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdede ansøgerne, at GOC fortsatte med at yde subsidier i form af offentlige indtægter, som der gives afkald på, eller som ikke opkræves, herunder de ordninger for skattefritagelse og -nedsættelse, der er beskrevet nedenfor.

3.6.2.1. EIT-privilegier for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi

(159) I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdede ansøgerne, at GFR-producenter i Kina er omfattet af fritagelsen for indkomstbeskatning af virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi som beskrevet nedenfor.

([38]) GFF-forordningen, betragtning 540.

(160) I henhold til Folkerepublikken Kinas lov om indkomstbeskatning af virksomheder (»EIT-loven«) ([39]) indrømmes virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi — hvortil staten er nødt til at give kraftig støtte — en reduceret virksomhedsskattesats på 15 % i stedet for den normale skattesats på 25 %.

a) **Retsgrundlag**

(161) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 28 i den kinesiske EIT-lov og artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven ([40]) samt:

— cirkulære fra ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om revision og udstedelse af »Administrative Measures for the Recognition of High-Tech Enterprises«, G.K.F.H. (2016) No. 32

— meddelelse fra ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om »Revising, Printing and Issuing the Guidance for the Recognition Management of High and New Tech Enterprises«, GKFH (2016) nr. 195

— meddelelse (2017) nr. 24 fra den statslige skatteforvaltning om »Taxation on the Application of Preferential Income Tax Policies to High-tech Enterprises« og

— retningslinjer for de seneste nøgleprioriterede udviklingsområder inden for højteknologiske industrier (»Guidelines of the Latest Key Priority Developmental Areas in the High Technology Industries«) (2011), udstedt af NDRC, ministeriet for videnskab og teknologi, handelsministeriet og Det Nationale Kontor for Intellektuel Ejendomsret.

b) **Resultater af undersøgelsen**

(162) Virksomheder, der kan drage fordel af skattenedsættelsen, er omfattet af visse nøgleområder inden for højteknologi og ny teknologi, der støttes af staten, og af de nuværende prioriteter for højteknologiske områder, der støttes af staten, jf. retningslinjerne for de seneste nøgleprioriterede udviklingsområder inden for højteknologiske industrier. I disse retningslinjer nævnes forarbejdningsteknologi og vigtige råmaterialer til glas, herunder GFR, klart som et prioriteret område.

(163) Ud over at være støtteberettigede skal virksomhederne opfylde følgende kriterier:

— en vis andel af udgifterne — set i forhold til omsætningen — skal afsættes til forskning og udvikling

— en vis andel af indtægterne — set i forhold til virksomhedens samlede indtægter — skal komme fra højteknologisk teknologi og højteknologiske varer/tjenesteydelser og

— en vis andel af virksomhedens samlede medarbejdere skal udgøres af teknisk personale.

(164) Virksomheder, der har fordel af denne foranstaltning, skal indgive deres indkomstselvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb, som fordelen repræsenterer, anføres i indkomstselvangivelsen.

(165) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel.

(166) Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen. Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som er aktive inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som f.eks. visse nøgleteknologier inden for GFR-sektoren.

c) **Beregning af subsidiebeløbet**

(167) Kommissionen finder, at de kinesiske eksporterende producenter af GFR fortsat modtog fordele under denne ordning.

([39]) Bekendtgørelse nr. 23 af Folkerepublikken Kinas præsident.

([40]) Regulation on the Implementation of the Enterprise Income Tax Law of the People's Republic of China (forskrifter om gennemførelse af Folkerepublikken Kinas EIT-lov) (udstedt ved Statsrådets bekendtgørelse nr. 512 af 6. december 2007, ændret i overensstemmelse med Statsrådets afgørelse om ændring af nogle administrative forskrifter ved bekendtgørelse nr. 714 af Statsrådet af 23. april 2019).

(168) I GFF-undersøgelsen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i 2018. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales i henhold til den reducerede skattesats.

(169) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([41]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(170) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier.

3.6.2.2. EIT-fradrag for FoU-udgifter

(171) I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdede ansøgerne, at GFR-producenter i Kina er omfattet af fradrag for indkomstbeskatning af virksomheder som beskrevet nedenfor.

(172) Skattefradraget for forskning og udvikling giver virksomheder en fordelagtig skattemæssig behandling af deres FoU-aktiviteter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, og når visse tærskelværdier for FoU-udgifter er nået.

(173) Mere specifikt er FoU-udgifter, der påløber under udviklingen af nye teknologier, nye varer og nye håndværk, som ikke er immaterielle aktiver, og som opføres i den løbende resultatopgørelse, genstand for et yderligere fradrag på 50 % efter at være blevet fradraget i sin helhed i lyset af den faktiske situation. I tilfælde, hvor ovennævnte FoU-udgifter udgør immaterielle aktiver, er de genstand for afskrivning baseret på 150 % af omkostningerne ved immaterielle aktiver.

a) **Retsgrundlag**

(174) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 30, stk. 1, i den kinesiske EIT-lov sammen med gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven og følgende meddelelser:

— meddelelse fra finansministeriet, den statslige skatteforvaltning og ministeriet for videnskab og teknologi »Notice on Improving the Policy of Pre-tax Deduction of R&D Expenses« (Cai Shui (2015) nr. 119)

— meddelelse (2015) nr. 97 fra den statslige skatteforvaltning om »Issues Concerning Policies of Additional Pre-tax Deduction of Research and Development Expenses of Enterprises«

— meddelelse (2017) nr. 40 fra den statslige skatteforvaltning om »Issues Concerning the Eligible Scope of Calculation of Additional Pre-tax Deduction of Research and Development Expenses« og

— retningslinjer for de seneste nøgleprioriterede udviklingsområder inden for højteknologiske industrier (»Guidelines of the Latest Key Priority Developmental Areas in the High Technology Industries«) (2011), udstedt af NDRC, ministeriet for videnskab og teknologi, handelsministeriet og Det Nationale Kontor for Intellektuel Ejendomsret.

b) **Resultater af undersøgelsen**

(175) I GFF-undersøgelsen fastslog Kommissionen, at »nye teknologier, nye varer og nye håndværk«, der kan drage fordel af skattefradrag, er omfattet af visse centrale højteknologiske områder, der støttes af staten, og af de nuværende prioriteter for højteknologiske områder, der støttes af staten, jf. retningslinjerne for de seneste nøgleprioriterede udviklingsområder inden for højteknologiske industrier.

(176) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel.

(177) Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

([41]) GFF-forordningen, betragtning 556.

(178) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som har FoU-udgifter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som f.eks. GFR-sektoren.

c) **Beregning af subsidiebeløbet**

(179) Kommissionen finder, at de kinesiske eksporterende producenter af GFR fortsat modtog fordele under denne ordning.

(180) I GFF-undersøgelsen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i 2018. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales efter det yderligere fradrag på 50 % af de faktiske FoU-udgifter.

(181) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([42]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(182) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier.

3.6.2.3. Skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina

(183) I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdede ansøgerne, at GFR-producenter i Kina er omfattet af denne skattefritagelse for dividende som beskrevet nedenfor.

(184) EIT-loven giver indkomstskattefordele til virksomheder, der er involveret i udvikling af industrier eller projekter, som specifikt støttes og tilskyndes af staten. Loven giver navnlig skattefritagelse for indkomst fra egenkapitalinvesteringer, som f.eks. dividende og bonus, mellem berettigede virksomheder med hjemsted i Kina.

a) **Retsgrundlag**

(185) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 26, stk. 2, i den kinesiske EIT-lov samt gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven.

b) **Resultater af undersøgelsen**

(186) Kommissionen konstaterede, at nogle undersøgte virksomheder fik skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina.

(187) I artikel 25 i EIT-loven hedder det, at »staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten«. Det præciseres i artikel 26, stk. 2, at skattefritagelsen finder anvendelse på indtægter fra egenkapitalinvesteringer mellem »berettigede virksomheder med hjemsted i Kina«, hvilket begrænser dens anvendelsesområde til kun at omfatte bestemte virksomheder med hjemsted i Kina.

(188) Som det konkluderedes i GFF-undersøgelsen, er en sådan politik om skattemæssig præferencebehandling begrænset til visse industrier og projekter, dvs. industrier, der udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten, såsom GFR-industrien, og den er derfor specifik.

(189) Kommissionen er af den opfattelse, at denne ordning er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel.

(190) Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(191) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne fritagelse til kun at omfatte kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina, der støttes kraftigt af staten, som også tilskynder deres udvikling.

([42]) GFF-forordningen, betragtning 568.

c) **Beregning af subsidiebeløbet**

(192) Kommissionen finder, at de kinesiske eksporterende producenter af GFR fortsat modtog fordele under denne ordning.

(193) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([43]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(194) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier.

3.6.2.4. Skattefritagelse for brugsrettigheder til jord

(195) I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdede ansøgerne, at GFR-producenter i Kina er omfattet af denne skattefritagelse for brugsrettigheder til jord som beskrevet nedenfor.

(196) En organisation eller person, der anvender jord i større byer, mindre byer og byer i amter og distrikter samt industri- og minedistrikter, betaler normalt skat på brugsrettigheden til jord i byområder. Skatten på brugsrettigheder til jord opkræves af de lokale skattemyndigheder der, hvor jorden anvendes.

(197) Dog er visse kategorier af jord fritaget for skat på brugsrettigheder til jord, som f.eks. jord, der er inddæmmet fra havet, jord til offentlige institutioner, civile organisationer og militære enheders jord til eget brug, jord til brug for institutioner finansieret af offentlige bevillinger fra finansministeriet, jord anvendt af religiøse templer, offentlige parker og offentlige historiske og naturskønne områder, veje, gader og offentlige pladser, græsplæner og anden offentlig jord.

a) **Retsgrundlag**

(198) Retsgrundlaget for denne ordning er:

— Midlertidige forskrifter »Provisional Regulations of the People's Republic of China on Real Estate Tax« (Guo Fa (1986) nr. 90, som ændret i 2011) og

— Midlertidige forskrifter »Interim Regulations of the People's Republic of China on Urban Land Use Tax« (bekendtgørelse (2013) nr. 645 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd).

b) **Resultater af undersøgelsen**

(199) I GFF-undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at en af de stikprøveudtagne grupper af virksomheder drog fordel af refusion af betalingen af skat på brugsrettigheder til jord bevilget af det lokale kontor for jordanvendelse, selv om gruppen ikke falder ind under nogen af de fritagne kategorier, jf. den nationale lovgivning ovenfor.

c) **Konklusion**

(200) Kommissionen er af den opfattelse, at denne skattefritagelse er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), eller artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af en direkte overførsel af midler (refusion af den betalte skat) eller indtægter, der ikke opkræves af GOC (den ikke betalte skat), hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel.

(201) Fordelen for modtagerne svarer til det refunderede skattebeløb/skattebesparelsen.

(202) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet en af de stikprøveudtagne virksomheder i GFF-undersøgelsen fik en skattenedsættelse, selv om denne ikke opfyldte de objektive kriterier.

d) **Beregning af subsidiebeløbet**

(203) Kommissionen finder, at de kinesiske eksporterende producenter af GFR fortsat modtog fordele under denne ordning.

([43]) GFF-forordningen, betragtning 577.

(204) I GFF-undersøgelsen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i 2018. Denne fordel blev anset for at være det beløb, der blev refunderet i 2018.

(205) Da GOC og samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke samarbejdede i denne undersøgelse, og da der ikke var tegn på det modsatte, gjorde Kommissionen brug af konklusionerne i GFF-undersøgelsen ([44]), for så vidt som de vedrørte GFR, som de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med denne sag.

(206) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at GFR-industrien fortsat modtog subsidier.

3.7. **Konklusion vedrørende fortsat subsidiering**

(207) Kommissionen konkluderer på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, at GFR-industrien i Kina fortsat blev subsidieret i den nuværende undersøgelsesperiode. Navnlig konklusionerne af GFF-undersøgelsen er af stor betydning, da de omfatter subsidier til virksomheder, der fremstiller både GFF og GFR, og subsidieordningerne er ikke produktspecifikke.

(208) Da subsidieordningerne medfører en fordel for hele virksomheden og ikke kun for den del, der fremstiller og eksporterer GFF, kan vi igen anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at »videreføre« de grundlæggende subsidieberegninger i GFF-sagen og i mangel af andre oplysninger antage, at de virksomheder, der fremstiller og eksporterer GFR til Unionen i NUP, drager fordel af et subsidiebeløb, der ligger et godt stykke over minimaltærsklen. I betragtning af konklusionerne i GFF-undersøgelsen, som omfattede subsidier, der ikke blev udlignet i den oprindelige undersøgelse, blev det gennemsnitlige subsidiebeløb fastlagt til ca. 25 %.

(209) Selv om subsidiebeløbet ikke kan fastsættes præcist på grund af manglende samarbejdsvilje, kan det betragtes som betydeligt.

3.8. **Udviklingen, hvis foranstaltningerne ophæves**

(210) Forekomsten af fortsat subsidiering i NUP er en indikation af sandsynligheden for, at subsidieringen vil fortsætte, hvis foranstaltningerne udløber. Derudover undersøgte Kommissionen også, om der var sandsynlighed for, at mængden af den subsidierede eksport ville stige, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

(211) Med henblik herpå analyserede Kommissionen følgende elementer: produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Kina og EU-markedets tiltrækningskraft.

(212) Som følge af manglende samarbejdsvilje fra de kinesiske producenters/eksportørers og GOC's side baserede Kommissionen sin vurdering på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28.

3.8.1. *Kapacitet*

(213) I deres anmodning om en udløbsundersøgelse bemærkede ansøgerne, at den globale efterspørgsel efter GFR i 2018 lå på mellem 5,3 og 6,5 mio. ton og den globale kapacitet på mellem 6,0 og 6,9 mio. ton.

(214) De bemærkede, at forskellen mellem kapaciteten og efterspørgslen i Kina i 2018 var på 700 000 ton pr. år, hvilket svarer til 70 % af efterspørgsel efter GFR i Den Europæiske Union.

(215) I mangel af andre oplysninger konkluderer Kommissionen, at de kinesiske producenter ville være i stand til at omdirigere deres overkapacitet til EU-markedet, hvis foranstaltningerne udløber.

3.8.2. *Priser på EU-markedet*

(216) I deres anmodning om en udløbsundersøgelse bemærkede ansøgerne, at Unionen fortsat er et af de fem største eksportmarkeder for kinesisk eksport af GFR, selv med de gældende foranstaltninger.

([44]) GFF-forordningen, betragtning 591.

(217) En analyse af data fra GTA ([45]) frem til udgangen af 2019 bekræfter denne tendens.

Importør/ton	2016	2017	2018	2019
I alt	776 268	872 093	1 000 941	907 082
USA	161 619	201 706	272 616	138 253
EU-28	97 684	94 035	97 563	95 610
Sydkorea	78 324	86 704	87 076	82 324
Indien	39 318	47 207	66 471	62 973
Japan	33 190	46 024	51 620	51 653

(218) Ansøgerne bemærkede også, at de europæiske priser på GFR er høje sammenlignet med andre markeder.

(219) En analyse af enhedspriserne, også fra GTA, indtil udgangen af 2019 for de fem største kinesiske eksportmarkeder bekræfter denne tendens.

Importør/EUR pr. ton	2016	2017	2018	2019
I alt	926,52	867,70	844,54	820,13
USA	940,09	916,30	846,45	876,85
EU-28	1 027,18	985,83	1 044,33	1 025,66
Sydkorea	849,45	796,85	768,97	748,49
Indien	900,21	891,25	850,06	882,00
Japan	1 025,70	929,03	906,18	913,94

(220) Kommissionen konkluderer, at Unionen er et attraktivt marked for kinesiske producenter af GFR. Dette bekræftes også af, at de kinesiske producenter investerer i faciliteter i Bahrain og Egypten specifikt for at få adgang til EU-markedet uden at betale den gældende told på importen fra Kina.

3.9. **Konklusion vedrørende fortsat subsidiering**

(221) På grundlag af resultaterne af undersøgelsen og ved anvendelse af grundforordningens artikel 28 har Kommissionen konkluderet, at subsidieordninger, der er specifikke for GFR-industrien i Kina, fortsat finder anvendelse, og at disse ordninger udgjorde en fordel for GFR-industrien i Kina i den nuværende undersøgelsesperiode.

(222) Kommissionen konkluderer også, at hvis foranstaltningerne får lov at udløbe, vil den subsidierede import af GFR fra Kina fortsætte.

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(223) I den nuværende undersøgelsesperiode fremstillede ni EU-producenter samme vare. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1.

(224) Kommissionen udtog en stikprøve af EU-producenter. Stikprøven omfattede tre EU-producenter, som tegnede sig for 60 % af den samlede EU-produktion af samme vare i den nuværende undersøgelsesperiode.

([45]) GTA = Global Trade Atlas.

(225) Kommissionen fastsatte den samlede EU-produktion af GFR i den nuværende undersøgelsesperiode til omkring 657 750 ton ud fra oplysninger indsamlet af ansøgeren og efterprøvet i forbindelse med undersøgelsen.

Tabel 1

EU-produktion

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Den samlede EU-produktion (ton)	701 611	694 178	693 123	657 750
Indeks	*100*	*99*	*99*	*94*

Kilde: Anmodningen og Surveillance 2-databasen.

(226) Den samlede EU-produktion forblev stabil mellem 2016 og 2018, men faldt i den nuværende undersøgelsesperiode.

4.2. **EU-forbruget**

(227) Kommissionen fastsatte EU-forbruget af GFR ved at lægge importen af GFR til EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet.

(228) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 2

EU-forbruget

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Samlet EU-forbrug (ton)	978 454	1 045 331	1 060 071	984 122
Indeks (2016 = 100)	*100*	*107*	*108*	*101*

Kilde: Anmodningen og Surveillance 2-databasen.

(229) EU-forbruget svingede i den betragtede periode. Det steg mellem 2016 og 2018 med 8 %, før det faldt markant med 7 % i den nuværende undersøgelsesperiode.

4.3. **Import fra Kina**

4.3.1. *Mængde og markedsandel for importen fra Kina*

(230) Kommissionen fastsatte mængden og markedsandelen for importen på grundlag af Surveillance 2-databasen ([46]).

(231) Importen af GFR fra Kina udviklede sig således:

Tabel 3

Importmængde og markedsandel

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Importmængde fra Kina (ton)	79 374	58 456	50 177	51 512

([46]) Database over specifikke varer under »overvågning« eller monitorering, der importeres til Unionens toldområde, som forvaltes af Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion.

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Indeks	*100*	*74*	*63*	*65*
Markedsandel (%)	8	6	5	5

Kilde: Surveillance 2-databasen.

(232) Importen af GFR fra Kina til Unionen faldt mængdemæssigt med 35 % mellem 2016 og NUP. Den tilsvarende markedsandel faldt med 3 procentpoint i samme periode.

4.3.2. *Priser på importen fra Kina*

(233) Udviklingen i de gennemsnitlige importpriser i den betragtede periode var som følger:

Tabel 4

Importpris

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Priser på importen fra Kina (EUR pr. ton)	1 068	1 058	1 028	990
Indeks	*100*	*99*	*96*	*93*

Kilde: Surveillance 2-databasen.

(234) Priserne på importen fra Kina faldt med 7 % i den betragtede periode.

4.3.3. *Prisunderbud*

(235) I mangel af samarbejdsvilje fastsatte Kommissionen prisunderbuddet i den nuværende undersøgelsesperiode ved at sammenligne:

1) de vejede gennemsnitlige salgspriser, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og

2) data for justeret pris på importen af den undersøgte vare fra Kina på cif-niveau som udledt af Surveillance 2-databasen. Importdataene fra Surveillance 2 blev grupperet i de tre varetyper, som tilsammen tegner sig for 100 % af importen af den undersøgte vare.

(236) Cif-prisen fra Surveillance 2 blev justeret til hjemtagelsesprisen ved at lægge importtolden på 7 % oven i cif-prisen og importomkostningerne på ca. 30 EUR pr. importeret ton.

(237) Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af omsætningen hos de stikprøveudtagne EU-producenter i den nuværende undersøgelsesperiode.

(238) Sammenligningen viste et gennemsnitligt underbud for importen fra Kina på over 24 % i den nuværende undersøgelsesperiode.

(239) Kommissionen fastslog derfor, at priserne på importen fra Kina i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser.

4.4. **Import fra andre tredjelande**

(240) Importmængden, markedsandelen og importpriserne for importen fra andre tredjelande udviklede sig som følger:

Tabel 5

Importmængde, markedsandel og importpriser for alle andre lande end Kina

Land		2016	2017	2018	NUP (2019)
Egypten	Mængde (ton)	50 529	95 865	147 189	141 809
	Indeks	*100*	*190*	*291*	*281*
	Markedsandel (%)	5	9	14	14
	Gennemsnitspris	993	918	897	890
Malaysia	Mængde (ton)	98 446	111 373	115 249	77 410
	Indeks	*100*	*113*	*117*	*79*
	Markedsandel (%)	10	11	11	8
	Gennemsnitspris	930	941	985	951
Norge	Mængde (ton)	41 362	43 006	44 289	44 479
	Indeks	*100*	*104*	*107*	*108*
	Markedsandel (%)	4	4	4	5
	Gennemsnitspris	1 156	1 126	1 101	1 078
Alle andre lande undtagen Kina	Mængde (ton)	86 240	85 548	93 266	89 832
	Indeks	*100*	*99*	*108*	*104*
	Markedsandel (%)	9	8	9	9
	Gennemsnitspris	1 090	1 045	1 017	1 019

Kilde: Surveillance 2-databasen.

(241) Den største import fra tredjelande i den betragtede periode var betydeligt markante mængder fra Egypten og forholdsvis stabil import fra Malaysia og Norge. Der var også stabil import fra Bahrain med en markedsandel på 2 %.

(242) Markedsandelen for importen fra Egypten steg fra 5 % i 2016 til 14 % i NUP.

(243) Kommissionen indledte undersøgelsen af importen af GFR fra Egypten den 16. maj 2019 ([47]). Undersøgelsen blev afsluttet i juni 2020 og viste, at stigningen i importen skyldtes eksporten fra et egyptisk anlæg, der drives af den kinesiske CNBM-gruppe. Denne eksportør havde etableret dette anlæg med det udtrykkelige formål at sælge GFR til EU-markedet uden at betale den gældende told på importen med oprindelse i Kina ([48]).

([47]) Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT C 167 af 16.5.2019, s. 11).

([48]) Gennemførelsesforordning (EU) 2020/379, betragtning 163.

(244) Ifølge de oplysninger, der blev fremlagt for Kommissionen i den pågældende sag, synes CNBM-gruppens ordrer på GFR at være blevet overført til det nye produktionsanlæg i Egypten. Importen fra Egypten steg hurtigt fra 2016 til 2019 og blev næsten tredoblet. I juni 2020 indførte Kommissionen en endelig udligningstold på 13,1 % på importen af GFR fra Egypten ([49]). Der var blevet indført midlertidige foranstaltninger i marts 2020 ([50]).

(245) Importmængderne fra Malaysia faldt mellem 2018 og NUP. Markedsandelen for denne import faldt fra 10-11 % i den betragtede periode til 8 % i NUP. Kommissionen fastslog, at Malaysia kun eksporterer afhuggede tråde til Unionen ([51]). Ved at sammenligne gennemsnitsprisen på importen af afhuggede tråde fra Malaysia og EU-erhvervsgrenens priser på afhuggede tråde blev det konstateret, at de malaysiske importpriser var på niveau med EU-erhvervsgrenens priser.

(246) Importen fra Norge havde en stabil markedsandel på 4-5 % i den betragtede periode. Desuden lå de gennemsnitlige priser på importen fra Norge på samme niveau som EU-erhvervsgrenens salgspriser.

(247) Importen fra andre lande havde en stabil markedsandel på 9 % i hele den betragtede periode.

4.5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.5.1. *Generelle bemærkninger*

(248) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import for EU-erhvervsgrenen en evaluering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(249) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at konstatere, hvilken skade der eventuelt var blevet forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 13.

(250) Med henblik på vurderingen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra data i spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter og ud fra oplysningerne fra ansøgeren, som blev efterprøvet af Kommissionen. De mikroøkonomiske indikatorer var baseret på data fra de stikprøveudtagne producenters spørgeskemabesvarelser.

(251) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidiebeløbets størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering.

(252) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(253) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

([49]) Gennemførelsesforordning (EU) 2020/870.
([50]) Gennemførelsesforordning (EU) 2020/379.
([51]) Fabrikken i Malaysia har samme ejer som en af de EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven.

Tabel 6

Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Produktionskapacitet (ton)	759 107	760 104	753 688	770 642
Indeks	*100*	*100*	*99*	*102*
Kapacitetsudnyttelse (%)	92	91	92	85

Kilde: Ansøgeren.

(254) Produktionskapaciteten forblev stabil i den betragtede periode. Dette skyldes, at kapaciteten primært er baseret på det antal ovne, der leverer til produktionslinjerne, og at en forøgelse af kapaciteten derfor omfatter store investeringer.

(255) EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse forblev også høj og stabil fra 2016 til 2018 før det lille fald i NUP.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(256) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 7

Salgsmængde og markedsandel

	2016	2017	2018	NUP (2019)
Salgsmængde på EU-markedet (ton)	622 504	651 082	609 902	579 080
Indeks	*100*	*105*	*98*	*93*
Markedsandel (%)	64	62	58	59

Kilde: Ansøgeren, Surveillance 2.

(257) EU-erhvervsgrenens salg faldt med 7 % i den betragtede periode, med undtagelse af et meget stærkt år i 2017, hvor der var en stigning på 5 % i forhold til 2016.

(258) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt i løbet af hele den betragtede periode fra 64 % til 59 %. Markedsandelen for importen fra Kina faldt også fra 8 % til 5 %. Den faldende markedsandel for både importen fra Kina og for EU-erhvervsgrenen skal ses i forhold til den stigende import fra Egypten. Markedsandelen for importen fra Egypten blev faktisk næsten tredoblet i den betragtede periode og steg fra 5 % til 14 %.

4.5.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

(259) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Beskæftigelse og produktivitet

	2016	2017	2018	NUP
Antal ansatte	3 620	3 636	3 661	3 656
Indeks	*100*	*100*	*101*	*101*

	2016	2017	2018	NUP
Produktivitet (ton/ansat (FTÆ))	194	191	189	180
Indeks	*100*	*99*	*98*	*93*

Kilde: Ansøgeren.

(260) EU-erhvervsgrenens beskæftigelse forblev stabil i hele den betragtede periode.

(261) EU-erhvervsgrenens faldende produktivitet i den betragtede periode afspejlede den faldende produktion.

4.5.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(262) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Salgspriser i Unionen

	2016	2017	2018	NUP
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ton)	1 167	1 123	1 139	1 106
Indeks	*100*	*96*	*98*	*95*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	1 035	1 027	1 086	1 115
Indeks	*100*	*99*	*105*	*108*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(263) Den vejede gennemsnitlige enhedssalgspris hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder faldt i den betragtede periode med 5 %.

(264) Enhedsproduktionsomkostningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter steg dog med 8 % i den betragtede periode.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(265) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter steg gradvist i den betragtede periode:

Tabel 10

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2016	2017	2018	NUP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	55 351	56 722	57 703	58 366
Indeks	*100*	*102*	*104*	*105*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

(266) Lagerbeholdningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter steg i den betragtede periode og var på det højeste niveau i NUP.

Tabel 11

Lagerbeholdninger

	2016	2017	2018	NUP
Slutlagre (ton)	80 078	63 974	86 975	86 772
Indeks	*100*	*80*	*109*	*108*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(267) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2016	2017	2018	NUP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	12,6	10	7,4	3,7
Likviditet	99 824 451	99 239 696	54 615 552	49 028 234
Indeks	*100*	*99*	*55*	*49*
Investeringer	17 532 291	34 598 499	52 191 829	29 187 167
Indeks	*100*	*197*	*298*	*166*
Investeringsafkast (%)	18	15	10	6

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(268) Kommissionen beregnede de tre EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(269) Rentabiliteten og den årlige likviditet fra deres aktiviteter faldt betydeligt i den betragtede periode.

(270) EU-erhvervsgrenen fortsatte med at investere i hele den betragtede periode. Investeringerne steg fra 2016 til 2018, hvilket afspejler ovnenes livscyklus, da de skal fornyes regelmæssigt for at muliggøre en kontinuerlig produktion. Investeringerne faldt imidlertid betydeligt i NUP.

(271) Investeringsafkastet udtrykkes som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Den negative udvikling fulgte de faldende fortjenstmargener i den betragtede periode.

(272) EU-erhvervsgrenens økonomiske præstation i form af fortjeneste i den nuværende undersøgelsesperiode begrænsede dog dens evne til at rejse kapital.

4.6. **Konklusion vedrørende skade**

(273) EU-erhvervsgrenens fortjeneste i den betragtede periode blev hårdt ramt, idet den faldt fra 12,6 % i 2016 til 3,7 % i NUP, hvilket er et godt stykke under det bæredygtige niveau for en så ekstremt kapitalintensiv erhvervsgren. Det betydelige fald i rentabiliteten viser EU-erhvervsgrenens særligt sårbare situation i NUP.

(274) De faldende salgsmængder og faldende priser forårsagede en forringelse af samtlige resultatindikatorer. Ud over den faldende rentabilitet faldt produktiviteten og kapacitetsudnyttelsen også. Slutlagrene er steget med 8 % i den betragtede periode. Likviditeten i UP faldt med 51 % i forhold til 2016. Investeringsafkastet faldt til kun 6 % fra 18 % i 2016.

(275) Den faldende produktion havde en betydelig indvirkning på erhvervsgrenen på grund af de høje faste omkostninger og den manglende mulighed for en fleksibel sænkning af produktionen, da ovnene skal udnyttes fuldt ud i denne specifikke produktionsproces.

(276) Selv under sådanne ugunstige omstændigheder var der behov for løbende investeringer, hovedsagelig for at udskifte ovne med meget begrænset levetid. Dette lagde yderligere økonomisk pres på producenterne.

(277) Samtidig mistede EU-erhvervsgrenen en del af sin markedsandel, hvilket havde en negativ indvirkning på rentabiliteten.

(278) I betragtning af ovennævnte konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen i den nuværende undersøgelsesperiode fortsat led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

(279) Kommissionen konkluderede, at EU-erhvervsgrenen stadig blev forvoldt væsentlig skade i den nuværende undersøgelsesperiode.

(280) Kommissionen fandt imidlertid, at den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, ikke kunne tilskrives den subsidierede import fra Kina. Som det fremgår af importstatistikkerne, steg importen fra Egypten kraftigt i den betragtede periode.

(281) Som anført i betragtning 243 blev denne import for nylig undersøgt af Kommissionen, og det konstateredes, at der var tale om subsidieret import, som forvoldte EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen fandt faktisk, at den kinesiske CNBM-gruppe havde etableret et anlæg i Egypten for at undgå handelsbeskyttelsesforanstaltninger, herunder den, der er genstand for denne undersøgelse ([52]).

(282) Trods den sædvanlige afdæmpende virkning, som antisubsidieundersøgelsen normalt har på importen fra de lande, der er omfattet af undersøgelsen, fortsatte importen fra Egypten på det samme niveau med 141 809 ton i den nuværende undersøgelsesperiode for denne fornyede undersøgelse sammenlignet med 144 169 ton i perioden indtil den 31. marts 2019. Samtidig fortsatte tendensen med faldende importpriser, hvor prisen faldt fra 904 EUR pr. ton til 890 EUR pr. ton.

(283) Den egyptiske import til lave priser forårsagede et pristryk på markedet, som førte til, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at afspejle stigningen i produktionsomkostningerne i prisen.

(284) Det er også værd at nævne, at der først blev indført midlertidige foranstaltninger over for den subsidierede import fra Egypten i marts 2020. EU-erhvervsgrenen var således ikke beskyttet mod den subsidierede import fra Egypten i den betragtede periode, herunder den nuværende undersøgelsesperiode.

(285) Selv om importen fra Kina stadig tegnede sig for en markedsandel på 5 % i den nuværende undersøgelsesperiode, og importpriserne stadig lå under den pris, der blev konstateret for andre lande og for EU-erhvervsgrenen, bemærker Kommissionen, at der ikke kun findes antisubsidieforanstaltninger, men også antidumpingforanstaltninger mod urimelig import af GFR fra Kina.

([52]) Gennemførelsesforordning (EU) 2020/379, betragtning 163.

(286) Kommissionen sammenlignede derfor importpriserne fra Kina efter tilføjelse af begge toldsatser med EU-erhvervsgrenens priser.

(287) I betragtning af de kinesiske eksporterende producenters manglende samarbejdsvilje anvendte Kommissionen EU's importstatistikker og tog Taric-tillægskoderne i betragtning ved tildelingen af de individuelle virksomhedssatser og anvendte KN-koderne med henblik på at skelne mellem rovings, måtter og afhuggede tråde.

(288) Ved denne sammenligning konstaterede Kommissionen ikke underbud for afhuggede tråde og rovings, som tegner sig for langt størstedelen af EU-erhvervsgrenens produktion. Der blev kun konstateret underbud for måtter, som på grund af deres meget lave andel af den samlede EU-produktion (under 4 %) ikke havde nogen målbar indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation.

(289) Kommissionen konkluderede derfor, at disse foranstaltninger var effektive med henblik på at beskytte EU-erhvervsgrenen mod skade forårsaget af subsidieret import fra Kina.

6. **SANDSYNLIGHED FOR FORNYET SKADE**

(290) Kommissionen vurderede derefter, om der var sandsynlighed for fornyet skade, som oprindeligt blev forårsaget af importen af GFR fra Kina, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

(291) Med henblik herpå analyserede Kommissionen følgende elementer: a) sandsynlige prisniveauer for importen fra Kina uden udligningsforanstaltninger, b) EU-markedets tiltrækningskraft, c) produktionskapacitet og uudnyttet kapacitet i Kina.

6.1. **Sandsynlige prisniveauer for importen fra Kina uden antisubsidieforanstaltninger**

(292) Undersøgelsen har vist, at importen fra Kina blev subsidieret i den nuværende undersøgelsesperiode, og at der var sandsynlighed for fortsat subsidiering, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

(293) De kinesiske importpriser (uden antidumping-/udligningstold) var betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens salgspriser. EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris på EU-markedet i den nuværende undersøgelsesperiode var på 1 106 EUR/ton, mens den gennemsnitlige importpris fra Kina var på 990 EUR/ton. På dette grundlag blev det konkluderet, at den kinesiske eksport af GFR til Unionen ville finde sted til skadevoldende priser, som underbyder EU-erhvervsgrenens salgspriser, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

6.2. **EU-markedets tiltrækningskraft**

(294) EU-markedet er attraktivt med hensyn til størrelse og priser.

(295) Ifølge de foreliggende oplysninger fra ansøgeren er priserne på EU-markedet i gennemsnit højere end i andre lande. Eksportstatistikkerne viser også, at de kinesiske eksportpriser til andre eksportmarkeder, som f.eks. USA og Sydkorea, i gennemsnit var lavere (863 EUR/ton til USA og 780 EUR/ton til Sydkorea) end ved eksport til Unionen (990 EUR/ton) i den nuværende undersøgelsesperiode ([53]).

(296) Endelig bekræftes EU-markedets tiltrækningskraft for kinesiske GFR-producenter også af det forhold, at CPIC og CNBM-gruppen investerede betydeligt for at påbegynde en omfattende eksport af GFR fra fabrikker i henholdsvis Bahrain og Egypten og levere til EU-markedet kort efter indførelsen af antisubsidie- og antidumpingforanstaltninger i december 2014.

(297) Som bekræftet i en tidligere undersøgelse blev fabrikken i Egypten åbnet af CNBM-gruppen med det udtrykkelige formål at sælge GFR til EU-markedet for at undgå den gældende told på importen direkte fra Kina ([54]).

([53]) APFE's anmodning om en udløbsundersøgelse af 18. september 2019.
([54]) Gennemførelsesforordning (EU) 2020/379, betragtning 163.

6.3. **Uudnyttet kapacitet i Kina**

(298) Som beskrevet i betragtning 213-215 oven for er der betydelig uudnyttet kapacitet i Kina.

6.4. **Sandsynlighed for fornyet skade**

(299) Undersøgelsen har vist, at importen fra Kina fortsat fandt sted til priser, der underbød EU-erhvervsgrenens, og at der ikke er tegn på, at subsidieringen vil stoppe i fremtiden.

(300) Hvis foranstaltningerne ophæves, kan det med rimelighed forventes, at der som følge af EU-markedets tiltrækningskraft og den uudnyttede kapacitet i Kina vil ske en betydelig stigning i importen til Unionen til subsidierede, skadevoldende priser, der underbyder EU-erhvervsgrenens salgspriser.

(301) I en sådan situation vil den kinesiske eksport til Unionen hurtigt vinde markedsandele fra EU-erhvervsgrenen, som vil stå over for et øjeblikkeligt fald i sine salgsmængder og en stigning i sine faste omkostninger pr. enhed.

(302) Stigningen i de faste omkostninger kombineret med et fald i salgspriserne ville omgående få negative virkninger for EU-erhvervsgrenens rentabilitet, som fortsat lå langt under målfortjenesten i hele den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen ville derfor blive tabsgivende, EU-erhvervsgrenens generelle økonomiske situation ville blive påvirket negativt, og der ville igen blive forvoldt væsentlig skade.

(303) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der er sandsynlighed for fornyet skade som følge af importen fra Kina, hvis foranstaltningerne ophæves.

7. **UNIONENS INTERESSER**

(304) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage udligningsforanstaltninger svarende til det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb i dette tilfælde trods konstateringen af skadevoldende subsidiering. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, heriblandt EU-erhvervsgrenens, brugernes og importørernes interesser.

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(305) Undersøgelsen har vist, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en skadevoldende situation, og at en ophævelse af foranstaltningerne sandsynligvis ville føre til øget urimelig konkurrence fra den subsidierede kinesiske import.

(306) Kommissionen konkluderede derfor, at det var i EU-erhvervsgrenens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger.

7.2. **Brugernes interesser**

(307) GFR anvendes til en lang række formål såsom transport (automobilsektoren, sø-, luft- og rumfart, militære formål), elektricitet/elektronik, vindenergi, bygge- og anlægsvirksomhed, tanke/rørledninger, forbrugsgoder.

(308) Det anvendes enten direkte i materialeindustrien (plast) eller som råmateriale til vævning af stoffer af glasfiber (»GFF«) og åben mesh-stof.

(309) Til direkte brug, hvor GFR forstærker materialet, er dets andel af de samlede omkostninger meget lav, og det samme gælder foranstaltningernes indvirkning på de samlede omkostninger.

(310) For GFF-vævning er situationen anderledes, da GFR udgør en betydelig procentdel af produktionsomkostningerne, og da GFF-industrien er afhængig af billige priser på GFR for at kunne konkurrere på EU-markedet. GFF-industrien kan imidlertid nu drage fordel af de antidumping- og udligningsforanstaltninger, der er indført over for importen af GFF fra både Kina og Egypten (de vigtigste konkurrenter på GFF-markedet).

(311) Da ingen brugere gav sig til kende i forbindelse med denne undersøgelse, er de bedste tilgængelige data, som Kommissionen råder over i denne henseende, konklusionerne fra tidligere undersøgelser: udløbsundersøgelsen af antidumpingforanstaltningerne som beskrevet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/724 ([55]), hvor det blev konkluderet, at udvidelsen af foranstaltningerne ville have en begrænset indvirkning på brugernes situation, og antisubsidieundersøgelsen som beskrevet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/379 ([56]), hvor det blev konkluderet, at i betragtning af de alternative tilgængelige forsyningskilder, der ikke er omfattet af foranstaltningerne, og da der ikke er dokumentation, der klart viser, at de yderligere omkostninger ved de foranstaltninger, der er indført over for importen, ikke kunne absorberes af brugerne, viste de negative virkninger for brugerne ikke klart, at det ikke var i Unionens interesse at anvende foranstaltningerne.

7.3. **De ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(312) Kommissionen opfordrede alle ikke forretningsmæssigt forbundne importører til at deltage i undersøgelsen, men ingen ikke forretningsmæssigt forbundne importører gav sig til kende eller samarbejdede på nogen måde i forbindelse med undersøgelsen.

(313) Kommissionen fandt, at GFR i høj grad er standardiseret, og at forsyningskilderne kan ændres på effektiv vis.

(314) På dette grundlag og i betragtning af de alternative forsyningskilder, der ikke er omfattet af foranstaltninger, konkluderede Kommissionen, at de gældende foranstaltninger ikke havde nogen væsentlige negative virkninger for importørernes situation, og at en videreførelse af foranstaltningerne ikke ville påvirke dem urimeligt.

7.4. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(315) Ophævelsen af foranstaltningerne vil få en væsentlig og negativ indvirkning på EU-producenterne.

(316) Udvidelsen af udligningstolden vil have en begrænset indvirkning på importørerne og brugerne.

(317) Kommissionen bemærker imidlertid, at der findes andre kilder til GFR, som ikke er omfattet af gældende foranstaltninger.

(318) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at videreføre udligningsforanstaltningerne over for importen af GFF med oprindelse i Kina.

8. **UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(319) I betragtning af konklusionerne vedrørende sandsynligheden for fortsat subsidiering og fornyet skade og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, bør udligningstolden på importen af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina opretholdes.

(320) Interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af den undersøgte vare til Unionen.

(321) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(322) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger blev der modtaget bemærkninger fra to parter, nemlig fra Chengdu Chang Yuan Shun Co. Ltd., en kinesisk eksporterende producent, og fra APFE.

(323) Den kinesiske eksporterende producent erklærede, at den var uenig i beslutningen om at opretholde udligningstolden, og hævdede, at den ikke havde fordel af nogen form for subsidier fra GOC. Virksomheden hævdede navnlig, at den ikke drog fordel af »GOC's centrale planlægning for at fremme GFR-industrien«, og at den ikke modtog nogen præferentiel finansieringsstøtte. Bortset fra disse generelle erklæringer fremlagde den kinesiske eksporterende producent ingen dokumentation til støtte for sine påstande. De afvises derfor.

([55]) EUT L 107 af 25.4.2017, s. 4.
([56]) EUT L 69 af 6.3.2020, s. 14.

(324) APFE erklærede sig enig i Kommissionens konklusioner. APFE understregede også, at de kinesiske producenter har bevaret en stærk position på EU-markedet, ikke kun takket være importen fra Egypten og Bahrain, men også importen fra Kina. APFE hævdede, at de kinesiske producenter ifølge Eurostat har sænket deres eksportpriser til Unionen med over 15 % efter NUP. APFE var ikke bekendt med nogen teknologisk udvikling, der kunne føre til en reduktion i produktionsomkostninger i GFR-industrien, og som kunne berettige et sådant prisfald. Tværtimod forventede APFE en prisstigning som følge af den økonomiske situation på verdensplan og pandemien.

(325) APFE hævdede, at importen af GFR fra Kina fortsat forvolder EU-erhvervsgrenen skade, og at de kinesiske producenter efter den nuværende undersøgelsesperiode har anvendt en absorptionspraksis, der i væsentlig grad har modvirket den gældende told på importen af GFR fra Kina og de afhjælpende virkninger, som tolden havde, da den blev indført i 2014 og årene umiddelbart derefter.

(326) Kommissionen bemærker, at APFE's bemærkninger går i samme retning som ovennævnte konklusioner. Hvis EU-erhvervsgrenen kommer i besiddelse af beviser for, at foranstaltningerne bør tages op til fornyet overvejelse, har den ret til at indgive en anmodning i henhold til grundforordningen.

(327) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([57]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(328) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1037 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder, glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-kode 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26, 7019 12 00 39) og 7019 31 00, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig udligningstold (%)	Taric-tillægskode
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd, Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd, Changzhou Tianma Group Co., Ltd	4,9	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7	B991
Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014	10,2	
Alle andre virksomheder	10,3	A999

([57]) EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand